

உ
சிவமயம்.
கோவிலூர் மடம்
ஸ்ரீ அருணாசல ஞான தேசிக ஸ்வாமிக ளவர்கள்
திரட்டிய

சீடாசார மூலமும்

திருக்களர்
ஸ்ரீ வீரசேகர ஞான தேசிக ஸ்வாமிக ளவர்கள்
மாணாக்கர்
திருப் பூவண மடாதிபதி

ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிகாந்த ஞானாசார்ய ஸ்வாமிகள்
இயற்றிய
பால போதிநி என்னும் உரையும்.

இவை
காளையார் கோவில் மடம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ அருணாசல ஸ்வாமிக ளவர்கள் கேட்டுக்கொண்ட பிரகாரம்
கோவிலூர் மடாதிபதி
ஸ்ரீலஸ்ரீ மஹா தேவ ஞான தேசிக ஸ்வாமிக ளவர்கள்
பொருளுதவி பெற்று
சென்னை
நோட்டீஸ் பிரசுரம்
அச்சியற்றப்பெற்றன.

1929.

முகவுரை .

இந்தச் சீடாசாரம் என்னும் நூல் கோவிலூர் மடாலயம் ஸ்ரீ முத்தி ராம லிங்க ஞான தேசிகர் ஆதினத்தில் இரண்டாவது குரு மூர்த்தமாக எழுந்தருளியிருந்த துறவு ஆண்டவர் என்னும் காரணப் பெயர் வாய்ந்த அருணாசல ஞான தேசிக ஸ்வாமிகள் என்பவர்கள் தமது தம்பி யாகிய சிதம்பரம் ஞான தேசிகர் தமது ஆசாரியரை அகன்று ஆளுடையார் கோவிலிற் சென்று ஏகாந்த ஸ்தானத்தை யடைந்திருக்கக் கருதிச் சென்றதைக் கேள்வியுற்று ஆசாரியரை விட்டு அகலாது அருகி லிருக்க வேண்டு மென்னும் கருத்துட் கொண்டு அவ்வுடன் பிறந்த சிதம்பரம் என்றும் கருணா நிதி யென் றும் வழங்கும் இளையோர் பொருட்டு ஒரு வசநம் எழுதி அதற்குப் பிரமாணமாகத் தத்துவராய ஸ்வாமிகள் பெருந்திரட்டுக் குறுந் திரட்டுக்களை ஆதரவாகக் கொண்டு வாசிஷ்டச் செய்யுள் 1, ஒழிவி லொடுக்கச் செய்யுள் 1, சிவ நெறிப்பிரகாசச் செய்யுள் 1, சிவானந்த நிலையச் செய்யுள் 1, போதசாரச்செய்யுள் 1, சிவப்பிரகாச தரிசநச் செய்யுள் 1, தத்துவபோதச் செய்யுள் 1, தத்துவ சரிதைச் செய்யுள் 1, ஞான சித்திச் செய்யுள் 1, போத சித்திச் செய்யுள் 1, திருமந்திரச் செய்யுள் 1, பாடுதுறைச் செய்யுள் 1, சமயசாரச் செய்யுள் 2, மெய்ந் நெறி விளக்கச் செய்யுள் 2, போதரத்நாகாசச் செய்யுள் 2, அருட்பிர காசச் செய்யுள் 3, மூலசித்திச் செய்யுள் 3, ரிபு கீதைச் செய்யுள் 3, போதாமிர்தச் செய்யுள் 4, ஞானசாரச் செய்யுள் 4, மெய்ம் மொழிச் செய்யுள் 6, பிரஹ்ம கீதைச் செய்யுள் 7, நூற்பெயர் தெரியாச் செய்யுள் 2 - ஆக ஐம்பது செய்யுட்களைத் திரட்டி எழுதி யனுப்பி ஞார்கள். அந்நூல் படிக்கும் சிறிய முழுக் கூடக்கு உரையின்றி பொருள் விளங்கல் அருமை யெனக் கருதி பொருள் எளிதில் விளங்குமாறு பால போதிந் என்னும் பெயருடன் ஓர் உரை எழுதி முற்றுவித்தனம்.

15-5-29

கா - சுவாமிகள், திருப் பூவணம்.

பாயிரம்.

திருவளர் துறவைச் சுகரென விளக்கித் திகழ்
குணங் களுக்குறை விடமாய்த், தெருளொடு பத்தி கருணை
நல் விராகஞ் சேர்ந்தொரு வருவமா யிலகும், மருளடு மருணை
சலமுநி பதத்தை மனமொழி மெய்களால் வணங்கி, யிருளிரி
சீடா சாரத்தி னுரையை யியம்புவன் மாணவர் மகிழ்.

அதன து நாமம் பலாபோ திநியென் றழகுற விருப்புட
னமைத்து, விதமுறு பாவி னைம்பதின் பொருளும் விளங்
கவே செவ்விய மொழியி, லிதமதாய்த் தருகென் மாணவர்
னிராக வியம்பவே யவன்ப ணி வசமாய்த், திதம்பெறச்
செய்த வுரையினை வீர சேகர விறைபதஞ் சேர்ப்பாம்.

முன்னோர்செய் ஞான நூல்கள் முழுதுமாய்ந் தவையி
லுள்ள, பொன்னுன சீடா சாரம் பொருந்துபா வனைத்
துஞ் சேர்த்தான், இந்நாளி லெவரு முய்வா னெழிலரு னை
லேசன், பன்னாளு மவன்பொற் பாதம் பணிந்துபற்
ற்றுப்பா மன்றே.

உ

சிவமயம்

அருணாசல ஞான தேசிகர்

சிதம்பர ஞான தேசிகர் பொருட்டு எழுதிய

சீடாசார வசனம்.

ஸ்திரீ நாயகனோடு கூட இருந்தால் பணி விடை செய்யவேண்டும் என்றும் தனித்து இருந்தால் சுகமாய் இருக்கலாம் என்றும் நினைத்து அந்த நாயகனுக்கு மன வருத்தம் உண்டாகும்படி அவனை விட்டு நீங்கி இருந்தால் இம்மையில் சுகமும் இழந்து மறுமையில் நாகத் துன்பமும் அநுபவிப்பது போல, சிஷ்யன் ஞானாசாரியரைத் தேடிக்கண்டு சரணாகதி யடைந்து சில சாஸ்திரங்களை அப்பியாசித்து அறிந்த பின் “நாம் இனி இவரிடத்தில் இருந்தால் இவருக்குப் பணிவிடை செய்து கொண்டிருக்க வேண்டும் நமது சிரவணாதி அநுசந்தானத்திற்கு விரோதம் வரும் இவரிடத்தில் இருக்கில் நமது சரீரத்திற்கு ஒத்துக் கொள்ளாது” எனக் கருதி அந்த ஞானாசாரியருக்கு மனதில் துவேஷம் உண்டாகும்படியாக அவரை விட்டு நீங்கியிருக்கின் அவனுக்கு இம்மையில் துன்பமும் மறுமையில் நாகமும் உண்டாகும். ஆகையால் கற்புடைய ஸ்திரீ அறியாமையைப் பொருந்தி யிருந்தும் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தினை அறியாமல் அநாத்ம ஸ்வரூபமே தான் என்றிருக்கின்ற தனது நாயகனைத் தெய்வமாகப் பாவித்து அவன் அடித்தல் வைதல் முதலியவற்றைச் செய்த போதிலும், அவனிடத்தில் துவேஷம் இன்றிப் பிரியமாகவே தேகம் உள்ளவரை அவனை விட்டு நீங்காமல் திரிவித காரணங்களாலும் பணிவிடை செய்துகொண்டிருக்க இம்மையிற் சுகத்தையும் மறுமையில் ஸ்வர்க்காதி லோகத்தையும் அடைவது போல, உத்தம விவேகம் உள்ள சிஷ்யன் ஞானாசாரியரைச் “சத்திய ஞான ஆனந்த ஆனந்த பரமசிவம்” என்று வேதாதிகள் சொன்ன பிரகாரம் நம்பி அவர் அடித்தல் வைதல் முதலியவற்றைச் செய்யினும், செய்யத்தகாத கிருத்தியங்களைச் செய்யச் சொன்ன போதிலும் வெறுப் படைந்து அவரை விட்டு நீங்காதபடி மிகுந்த பிரியத்தோடு தேகம் உள்ளவரையும் திரிவித காரணங்களாலும் பணிவிடை செய்து நின்று அந்த ஞானாசாரியர் கிருபையினால் தத்துவ ஞானத்தினைப் பெற்று மோக்ஷம் அடைய வேண்டும் என்று வேதாகம புராண இதிகாசாதிகள் கூறுதலால், இப்போ திருக்கின்ற முழுக்ஷுக்களும் இதிற் சொன்ன பிரகாரம் ஞானாசாரியரைப் பரம சிவம் ஆகப் பாவித்துத் தேகம் உள்ள பரியந்தமும் அவரை விட்டு நீங்காமல் திரிவித காரணங்களாலும் பணிவிடை செய்து நின்று அவர் கிருபையால் உண்டாகாநின்ற தத்துவ ஞானத்தினால் பரமோக்ஷ சுகத்தை யடைய வேண்டியது. சீடாசார வசனம் முற்றுப் பெற்றது.

உ

சிவமயம்

ஸ்ரீ வீரசேகர ஞான தேசிகாய நமஃ.

சீடாசாரம் மூலமும் உரையும்.

தான் எடுத்துக்கொண்ட கிரந்தம் நிர்விக்கிநமாக நிறைவேறும்.
பெருஞ்சி சகுண ரூப ஷட்வித தெய்வ வணக்கம் கூறுகின்றார்.

ஆனைமுக னாமுக அம்பிகைபொ அம்பலவன்
ஞானகுரு வாணியையு னாடு.

(இதன் பொருள்.) ஆனைமுகன்—கஜ முகக் கடவுளையும், ஆறு
முகன்—ஷண்முகக் கடவுளையும், அம்பிகை—சிவகாம செளந்தரியை
அம்பலவன்—கங்க சபைக் கடவுளையும், ஞான குரு—ஞான
அசாரியரையும், வாணியை—சாஸ்வதி தேவியையும், உள்—மந்த
கிண்கண், நாடு—(நீ)தியாதிப்பாயாக, (எ—று.)

மோக்ஷ ஹேதுவினைக் கூறல்.

நாற் பெயர் தேரியாது.

1. தந்தை தாயுமெய்த் தகவுடை யுறவுஞ் சாலுங் கல்
னியுந் தகுமுயிர்த் துணையுஞ், சிந்தை யாருநற் சீலமும்
வனியுந் திருவு மின்பமுஞ் சிதைவிலா வறிவு, முந்தை யா
முளத் துவகையு முயிரு மூல முத்தியு மொழிவருஞ் சமைவு,
மேந்தை யாகிவந் தேழையே னையுமா ளிறைவ னார்கழ
லாகுமென் றனக்கே.

(இ—ள்.) எ(ம் த)ந்தை ஆகி—எமது பிதாவாகி, வந்து(கருணையி
னல் எழுந்தருளி) வந்த, ஏழையேனையும்—(ஞானம் இல்லாத) ஏழை
யாகிய என்னையும், ஆள் - (தடுத்து) ஆட்கொண்ட, இறைவனார்

- (பிரஹ்ம ஞாந) ஆசாரியரது, கழல் - திருவடி (த் தாமரை)யே, என் தனக்கு - எனக்கு, தந்தை - தந்தையும், தாயும் - மாதாவும், மெய் - யதார்த்தமான, தகவு உடை - தகுதி உடைய, உறவும் - சுற்றத்தார்களும், சாலும் - உயர்ந்த, கல்வியும் - வித்தையும், தகும் - தகுதியான, உயிர் - ஜீவனுக்கு, அணையும் - சஹகாரியும், சிந்தை - மனத்தின்கண், ஆரும் - பொருந்தியிருக்கின்ற, நல்- உயர்ந்த, சீலமும் - ஒழுக்கமும், வலியும் - சாமர்த்தியமும், திருவும் - ஐஸ்வரியமும், இன்பமும் - ஆனந்தமும், சிதைவு இலா - கெடாத, அறிவும் - ஞாநமும், முந்தை ஆம் - முதன்மையாகிய, உளத்து - மனத்தின்கண், உவகையும் - சந்தோஷமும், உயிரும் - ஜீவனும், மூலம் - காரணமான, முத்தியும் - மோக்ஷமும், மொழிவு - கூறற்கு, அரும் - அரிய, சமைவும் - பொறுமையும், ஆகும் - (ஆகிய பதினான்கும்) ஆம், (எ - று.) ஏ: அசை. 'என்தனக்கு' என்பதில் 'தன்' அசை. (1)

பாடு துறை.

2. தந்தைதா யாவானுஞ் சார்கதியிங் காவானு
மந்தமிலா விற்பநமக் காவானு - மெந்தமுயிர்
தானாகு வானுஞ் சாணாகு வானுமருட்
கோனாகு வானுங் குரு.

(இ - ள்.) குரு - (ஞாந) ஆசாரியரே, தந்தை - பிதாவும், தாய் - மாதாவும், ஆவானும் - ஆகுபவனும், சார் - அடையாநின்ற, கதி - பத மோக்ஷம், இங்கு - இவ்விடத்து, ஆவானும் - (தருபவன்) ஆகுபவனும், நமக்கு - நமக்கு, அந்தம் இலா - நித்தியமான, இன்பம் - ஆனந்தத்தை, ஆவானும் - (தருபவன்), ஆகுபவனும், எம் - எமது, உயிர் - பிராணன், ஆகுவானும் - ஆகுபவனும் சாண் - (அடையத் தகுந்த) திரு வடி, ஆகுவானும் - ஆகுபவனும், அருள் - ஞாநத்தினை (கொடுக்கின்ற), கோன் - இறைவன், ஆகுவானும் - ஆகுபவனும் (ஆவர்), (எ - று.) தம் தான் அசை. (2)

மேய்ம் மொழி.

3. முத்திசித் திக்கு மேது மொழிவர்கள் சிலர்வெவ் வேறே
சித்தமற் றுலா மென்றுந் தீவினை சிதைந்தா லென்று

மேய்த்தநல் லியோகா லென்று முரியஞா நத்தா லென்று
மத்திற மனைத்தா லாகா திறைதிரு வருளா லாமே.

(இ - ள்.) முத்தி - மோக்ஷம், சித்திக்கும் சித்திப்பதற்கு, ஏது -
காரணமாக, சிலர் - சிலர், சித்தம் - மனம், அற்றால் - நாச மடையின்,
ஆம் - (மோக்ஷ சித்தி) ஆம், என்றும் - எனவும், தீவினை - பாப கர்மங்
கள், சிதைந்தால் - நாசமடைந்தால், என்றும் - (மோக்ஷ சித்தியாம்)
எனவும், ஒத்த - சமமான, நல் - நல்ல, யோகால் - யோகாப்பியாசத்
தனால், என்றும் - (மோக்ஷ சித்தியாம்) எனவும், உரிய - உரித்தாய்
உள்ள, ஞாநத்தால் - (ஆத்ம) ஞாநத்தினால், என்றும் - (மோக்ஷ சித்
தியாம்) எனவும், வெவ் வேறு - வேறு வேறு பிரகாரமாக, மொழி
பெயர் - கூறுவார்கள், இத்திறம் அனைத்தால் - இவ்வாறாய் (நால்
பல) எல்லா உபாயங்களினாலும், ஆகாது - (மோக்ஷசித்தி) ஆகாது,
[தேவ கிருபையினால் ஆம் எனக் கூறுகின்றார்.] இறை - ஆசாரி
பாடு. திரு அருளால் - உயர் கிருபை ஒன்றினால் மாத்திரம், ஆம் -
(மோக்ஷ சித்தி) ஆகும், (எ-று.) ஏ ஏ அசை. (3)

மேய்ம் மொழி.

4. எஞ்ஞாந மந்தி ரங்கள் யோகங்க ஞபாய மெல்லா
மேய்ஞ்ஞாந வீட்டைக் காணும் வேதநஞ் செய்ய மாட்டா
தெஞ்ஞாநக் கடைக்கண் வைத்த தேசிகன் சித்த மத்தி
எஞ்ஞாநம் பறிந்த போதே யமுதவீ டதுவுந் தோன்றும்.

(இ - ள்.) எஞ்ஞாந மந்திரங்கள் - எவ்வாறாய் ஞாநங்களும் மந்
திரங்களும், யோகங்கள் - யோகங்களும், எல்லா உபாயம் - (ஆகிய)
சரிசாதங்களும், மெய் - உண்மையான, ஞாந - (ஆத்ம) ஞாநத்
தனால் (அடையத் தக்க), வீட்டை - மோக்ஷத்தினை, காணும் -
அடைபடி, வேதநம் செய்ய - அறிவிக்க, மாட்டா - ஆற்றல்
கொண்டவராம், [ஞாநாகரியாது கிருபையே மோக்ஷ காரணம் எனக்
கூறுகின்றார்] தெண் - தெளிந்த, ஞாந - ஞாநத்தோடு கூடிய,
கடைக்கண் - கிருபாவீக்ஷண்யத்தை, வைத்த - (நம்மீது) சாற்றிய,
தேசிகன் - ஆசாரியர், சித்த மத்தில் - (நமது) சித்தத்தில் உள்ள,

அஞ்ஞாநம் - அஞ்ஞாநத்தினை, பறிந்த - களைந்த, போதே - காலத்
திலேயே, அமுத - நித்தியமாயுள்ள, வீடதுவும் - மோக்ஷமும்,
தோன்றும் - உண்டாம், (எ - று.)

“வீடதுவும்” என்பதில் ‘அது’ பகுதிப் பொருள் விசுதி,
“சித்தமத்தில்” என்பதில் அத்து சாரியை. (4)

மெய்ம் மொழி.

5. ஆர்த்தது பிறவி யென்று மஞ்ஞாந பாச மத்தைக்,
கூர்த்தமெய்ஞ் ஞாந வாளைக் கொண்டுசே திக்க வேண்டு,
மேத்திமெய்ஞ் ஞாந வாளை யேயவ நருட்கண் னாலே,
பார்த்தபின் னில்லாப் பெத்தம் பரிதிமுன் னிருள்போ
லன்றே.

(இ - ள்.) அஞ்ஞாந ரூபபாசம் - அஞ்ஞாந பாசமானது, என்றும் -
எப்பொழுதும், பிறவி - ஜநந (மாண) ரூபமாக, ஆர்த்தது - (ஜீவனை)
பந்திக்கின்றது, அதை - அந்த அஞ்ஞாந ரூப பாசத்தினை, கூர்த்த -
கூர்மைமயான, மெய் ஞாந வாளை - ஆத்ம ஞாநக் கத்தியினை,
கொண்டு - கொண்டு, சேதிக்கவேண்டும் - அறுக்கவேண்டும், மெய்
ஞாநவாணையே - (அதன்பொருட்டு) ஆத்ம ஞானியினையே, ஏத்தி -
(மந மொழி மெய்களால்) வழுத்தி, அவன் - (அங்ஙனம் துதி முதலி
யன செய்த பின்) அந்த ஞானி, அருள் கண்ணால் - ஞாந திருஷ்டியி
னால், பார்த்த - ஈகழித்த, பின் - பின்னர், பரிதி - சூரியனது,
முன் - எதிரில், இருள் - அந்தகாரம் (இராதது), போல் - போல.
பெத்தம் - பந்தமானது, நில்லா - இருக்கமாட்டாது, (எ - று.) ஏ அன்று
ஏ அசை. (5)

மெய்ம் மொழி.

6. விடத்தினுன் மூர்ச்சித் தானே விடம்வல்லார் பார்க்
கத் தீரு, மடர்த்தல்லா ரெல்லாம் பார்த்து மதுதீரா வாறு
போல, விடத்தினை யுடைய ஞாந விறைவனாற் பார்க்கி
னல்லாற், சடத்துவ மாயை யாற்செய் சடக்குடைப் பிறப்ப
ருதே.

(இ - ள்.) விடத்தினால் - (நல்ல பாம்பு தீண்டிய) விஷத்தினால், மூர்ச்சித்தானை - மூர்ச்சை யுற்றிருக்கின்றவனை, விடம் - விஷத்தினை (நிவர்த்திக்கும்படியான), வல்லார் - சாமர்த்தியம் உடைய கெருடத்தியாபிகளே, பார்க்க - ஈகழிக்க, தீரும் - நிவர்த்தியாகும், அல்லார் - (விஷத்தினை நிவர்த்திக்கும்படியான சாமர்த்தியம்) இல்லாதவர், எல்லாம் - யாவரும், அடர்த்து - நெருங்கி, பார்த்தும் - ஈகஷணம் செய்கும், அது - அந்த விஷம், தீரா - நிவர்த்தியாகாத, ஆறு - முறைமை, போல - போல், இடத்தினை யுடைய - விசாலம் பொருந்திய, ஞாந - ஞாந்தினை யுடைய, இறைவன் - ஆசாரியன், பார்க்கின் - ஈகஷணம் செய்யின், அல்லால் - அன்றி, சடத்துவ - சடத்தன்மையினை யுடைய, மாயையால் - மாயையினால், செய் - செய்யப்பட்ட, சடக்கு உடை - துக்கத்தினை யுடைய, பிறப்பு - ஜநந (மாண)ம், அருது - நீங்காது, (எ - று.) ஆல் எ அசை. (6)

சோநுபாநந்த சித்தி (பிரஹ்ம கீதை 7—11)

7. சுருதியு மிருதியுஞ் சொன்ன வாறுநின்
 றிருமையு மறித்தமென் றேதும் விட்டுநந்
 குருவினை வழிபடிந் கோது லாவவ
 னருளிடு மழிவுற நின்ற வப்பொருள்.

(இ - ள்.) சுருதியும் - வேதமும், மிருதியும் - ஸ்மிருதியும், சொன்ன - கூறிய, ஆறு - முறையாக, கின்ற - (அநேக ஜன்மத்தில் நன்கு சித்தித்த சுரோத ஸ்மார்த்த கர்ம தத்பரனாய்) இந்நது, இருமையும் - (இஃ லோக பரஃலோகங்கள்) இரண்டும், அறித்தும் - அறித்தியம், என்று - என உணர்ந்து, ஏதும் - ஜகத் பதார்த்தங்களில், விட்டு - வைவராக்கியத்தினை அடைந்து, நல் - (ஞானத்தினாலே சம்சாரம் நாசமாம் கர்மத்தான் நாசமாகாது என உணர்ந்து சிவ ஞான சித்தியின் பொருட்டு) சுரோத்திரிய பிரஹ்ம நிஷ்டை, குருவினை - ஆசாரியரை, வழிபடல் - (பிரியத்தோடு) வழிபட்டுவரின், கோது இலா - குற்றமற்ற, அவன் - அந்த (அபாவித்தியா விஷய சம்சார பலத்தினின்றும் விமுக்தனாகிய) மாணாக்கனுக்கு, அழிவு அற - நாசம் இன்றி, நின்ற -

இருக்கப்பட்ட, அப்பொருள் - பாவித்தையை, அருளிடும் - (குரு) :
அ.நுக்கிரகம் செய்வார், (எ - று.) (7)

இது மூலத்தில் எ வது அத்தியாயத்தில் (20 - 21 - 22) மூன்று
சுலோகத்தின் பொருளாம்.

சோருபாநந்த சித்தி. (பிரஹ்ம கீதை 7—39.)

8. எண்ணிலாக் கல்வி யாலு மிலங்கிய கேள்வி யாலுந்
திண்ணிதா மதியி னாலுந் தெளியவா ராது தீர
நண்ணிய ஞாநி தானே நயந்தருள் செய்யில் ஞாநக் .
கண்ணினுந் காண லாகுங் கரத்திலா மலகம் போல.

(இ - ள்.) எண் இலா - (இந்த ஆத்மா) கருதற்கரிய, கல்வியா
லும் - வேத சாஸ்திரங்களைப் படித்தலினாலும், திண்ணிது ஆம் -
கிரந்தார்த்த தாரணஞ் செய்யும் சக்தியுடைய, மதியினாலும் -
புத்தியினாலும், இலங்கிய - விளங்காநின்ற, கேள்வியாலும் - (அநேக
முறை) சிரவணித்தலினாலும், தெளிய - அடைய, வாராது - முடி
யாது, தீரம் - திடமாக, நண்ணிய - பொருந்திய, ஞாநி - வித்துவான்,
நயந்து அருள் செய்யில் - (புகன்ற பிரகாரமான பாரமாத்மாவை)
அடைய இச்சிக்கு, ஞாநக் கண்ணினால் - அந்தக் காரணத்தினால்,
கரத்தில் - அஸ்தத்தில் உள்ள, ஆமலகம் - நெல்லிக் கனி, போல -
போல், காணல் ஆகும் - அடையலாம் (சிரவண மாக நிதித்தியாசநாநி
களால் அதன் அடைவைப் பிரார்த்திக்கும் வித்துவானுக்கு இந்த
ஆத்மா அவித்தையினால் மறைபட்டிருக்கப்பட்ட தனது சரீரத்தி
னைப் பிரகாசித்தின்றது), (எ - று.) இது மூலத்தில் எவது அத்தியா
யத்தில் 86 சுலோகத்தின் பொருளாம். (8)

ஞாநாசாரம்.

பருவிடங் கடியுண் டானே பாவிப்பான் கருடன் நன்னைப்
பெருகிய பித்தன் றானே பிழிந்துமா மருந்து கொள்வா
னிருமையு மறியா மூடர்க் கியலுமே விறைபிற் கூடக்
குருபரன் கூட்டிற் கூடுங் கூடாதேற் கூடா தென்றான்.

(இ - ள்.) பரு - பெரிய, விடம் - விஷத்தினையுடைய, கடியுண்டானோ - (பாம்பினால்) கடிக்கப்பட்டவனோ, கருடன் தன்னை - கருடனை, பாவிப்பான் - தியாதிப்பவனாவன்? (விஷம் தலைக்கேறிய புருஷன் கருடத் தியானம் செய்யான் என்றபடி), பெருகிய - பெரிய, பித்தன் தானோ - பைத்தியக்காரனோ, மா - பெரிய, மருந்து - ஒளஷத்ததின், பிழிந்து - ரசத்தை எடுத்து, கொள்வான் - சாப்பிடுவான்? (பைத்தியக்காரன் தானே மருந்து சாப்பிடமாட்டான் என்றபடி), இருமையும் - (அது போல இகலோக பரலோக சாதந கிருத்தியங்கள்) இரண்டினையும், அறியா - உணராத, மூடர்க்கு - அறிவிலிகட்கு, இறையில் - ஈசுவரனது திரு அடியில், கூட - போய்ச் சேர, இயலுமோ - கூடுமா (இகலோக பரலோக சாதந ஞான மிலா அறிவிலிகள் சிவ திரு அடியை அடையார் என்றபடி), குரு - (ஞான) ஆசாரியர், பரன் - பரமேசுவரனது (திரு அடியில்), கூட்டில் - சேர்ப்பிக்கில், கூடும் - (அடைதல்) பொருந்தும், கூடாதேல் - (ஆசாரியர் சிவ திரு அடியை) அடைவியாதிருப்பாராகில், கூடாது - (சிவ திரு அடியை அடைய) முடியாது, என்றான் - என (ச் சிவைக்குச் சிவன்) கூறினான், (எ - று.) (கருடன தன்னை) என்பதில் தன் 'பித்தன் தானோ' என்பதில் தான் அசை. (9)

ஞானாசாரம்.

10. கட்டுண்ட கள்வன் றானோ கட்டினை விட்டுக் கொள்வான், விட்டவ்வே தனையைத் தீர்த்து விதிப்பவர் வேறே வேண்டு, மட்டமா சித்தி யோகா லறிவினா லறிய லாமோ, தட்டறப் பாசந் தீர்க்கத் தற்பரங் குருவே வேண்டும்.

(இ - ள்.) கட்டு உண்ட - (கயிறு முதலிய வற்றால்) கட்டப்பட்ட, கள்வன் தானோ - திருடனோ, கட்டினை (பிறரால் கட்டப்பட்ட) கட்டை, விட்டுக் கொள்வான் - அவிழ்த்துக் கொள்ளுவான் (திருடன் தன்னைக் கட்டிய கட்டைத் தானே அவிழ்த்துக் கொள்ளான் என்றபடி), விட்டு - (கட்டினை அவிழ்த்து) விட்டு, அவ்வேதனையை - அதனால் உளவாம் துன்பத்தினை, தீர்த்து - நிவர்த்தித்து, விதிப்பவர் (திருட்டுக்குத் தகுந்த தண்டனையை நிவர்த்தித்

துச் சுகியாய் இருப்பாயாக என்று) நியமிப்பவர், வேறு - (திருடனுக்கு) அந்நியமாக, வேண்டும் - (ஒருவர்) வேண்டும், அட்ட மாசித்தி - (அது போல) அஷ்ட மஹாசித்திகளினாலும், யோகால் - (ஹட யோகம் மந்திர யோகம் லயயோகம் ராஜ யோகம் முதலிய) யோகங்களினாலும், அறிவினா - ஞானத்தினாலும், அறியல் - (பாச நிவர்த்தியினை) உணர்தல், ஆமோ - கூடுமா (சித்தி யோக ஞான மாத் திரத்தினால் பாசம் நிவர்த்தியாகாது என்றபடி), பாசம் - (சம்சார) பந்தத்தினை, தட்டு அற - தடையின்றி, தீர்க்க - நிவர்த்திக்க, தத் பரம் - அந்த மேலான, குருவே - ஆசாரியரோ, வேண்டும் - வேண்டும், (எ - று.)

(10)

திரு மந்திரம்.

11. உருவன்றி யேநின்று ருவம்பு ணர்க்குங்
கருவன்றி யேநின்று தான்கருவாகு
மருவன்றி யேநின்ற மாயப்பி ராணைக்
குருவன்றி யாவர்க்குங் கூடவொண் ணாதே.

(இ - ள்.) உருவு அன்றியே - அருவமாய், நின்று - இருந்து, உருவம் - உருவத்தினை, புணர்க்கும் - (ஈசன்) தரிப்பன், கருவு அன்றியே - (தனக்கு) காரணம் இன்றியே, நின்று - இருந்து, தான் கருவு ஆகும் - தான் (யாவற்றிற்கும்) காரணமாவன், மருவு அன்றியே - அங்ஙனம் இருந்தும் (எவ்வகைத்தாய) தோஷமும் இன்றி, நின்ற - இருக்கின்ற, மாய - மாயைக்கு அதிஷ்டாநமாகிய, பிராணை - பரம சிவத்தினை, கூட - அடைய, யாவர்க்கும் - எவ்வகைப் பட்டவர்களுக்கும், குரு - ஆசாரியர் (அடைவித்தால் அடைய லாமே யல்லது), அன்றி - (குருவை ஒழித்து) மற்றையோரால், ஒண்ணாது - (அடைவிக்க) முடியாது, (எ - று.)
எ நான்கும் அசைநிலையின.

(11)

மோக்ஷ சாதநத்தினைக் கூறல்.

போத ரத்நாகரம்.

12. தேசிகன் பதநற் சேவையின் வலியுந் திகழ்பதத்
தளவிலா வன்பு, மாசினன் முத்தி யதில்விருப் பதுவு மமல

வா ரணத்தினில் விருப்பு, நாசமா மிக்த வடலினில் வெறுப்பு
நசையற விடயத்தி லுவர்ப்பு, மீசனெப் பொருளு மென்னு
நற் றுணர்வு மிவையெழின் முத்திசா தகமே.

(இ - ள்.) தேனிகன் - ஆசாரியாது, பத - திரு அடிக்கு (ச்) செய்து, நல் - நல்ல, சேனையின் - சிசுருவையினால் (உண்டாகிய), வடலி யும் - சாயர்த்தியமும், திகழ்-விளங்காநின்ற, பதத்து - (ஆசாரியாது) திரு அடியில், அளவு இவா - எல்லை மின்றிய, அன்பும் - பக்தியும், ஆக இல் - குற்றம் - அற்ற, நல் - உயர்ந்த, மத்தியத்தில் - மையத்தி லில், விருப்பமும் - விருப்பமும், அமல - நின்றமலமான, ஆரணத்தி னில்-கேதத்தில், விருப்பும் - விருப்பமும், நாசமாம் - நாசமாகிய, இந்த உடலினில் - இந்தச் சீரத்தில், வெறுப்பும் - வெறுப்பும், விடயத்தில் - விதையங்காட்டத்தில், நசையற - விருப்பம் - ஆற்றி, உவர்ப்பும் - உவர்ப்பும், எப்பொருளும் - எவ்வகைப்பட்ட - எவ்வகை குறும், நாசன - நாசனாவையுடைய, என்னும் - என்னின், நல்-நல்ல, அணுவும் - கிச்சயமும், இவை - (ஆகிய அழகியாய) இவைகள், எழில் - சோபையுடைய, பதத்து - மையத்திற்கு, சாயர்த்தி - சாயர்த்தி, (எ - ற்.) 'மத்தியத்தில்' என்பதில் 'அது', 'விருப்பமும்' என்பதில் 'அது' பகுதிப் பொருள் விருது. (12)

போதுமிர்தம்.

13. திகழுகற் றாவன் திருவுளம் பார்த்துள் பெரியுமே
வந்திறப் பதுவு, மகிழுகற் றாவன் மருவுகற் பதமே மன்
னிகீர் காதவா தீனையும், புகழுகற் றாரும் பென்முதற்
பொருளும் பொருக்குகோ யெனமதித் தீடலும், தகவு
டைச் சமைவுள் சாக்தியு முத்தி சாதக மென்பர்தக்
கோமே.

(இ - ள்.) திகழும் - விளங்காநின்ற, நல் - உயர்ந்தவையுடைய, றாவன் - ஆசாரியாது, திரு உளம் - கருத்தினால், பார்த்து - உணர்ந்து, செய்யும் - னுயற்றுநின்ற, வடல் - பட்டினையின், சாயப் பதுவும் - உயர்ச்சியும், மகிழும் - சந்தேகாதத்தினால் யாவர்க்கு

[illegible]

செய்தமப்பிள்ளை.

14. முடிசுவித் தாலகா டு முவிகழ்க் தலைமவன் பொய்கழல்
முடுகற் திருவாம், மடிசுவக் கேவல் செய்பத மிகழ்க் துபபம
னாக் கேவல்செய் பதமு, மடைமுதற் கணைக வளைத் தைதமு
மிகழ்க் திங் கமலவற் செய் மா முதலா, மடைமுதற் திகழ
முத்திசா தகமென் தினைத்திங் மெனெயிலா னவையே.

[illegible]

உணர்ந்து) விட்டு, இங்கு - இவ்விடத்து, அமலன் - நின்மலமான
ஆசாரியரது, நல்-உயர்ந்த, சேடம்-உச்சிஷ்டத்தினை, ஆருதலும் -
அருந்து தலும், இடை அற - (ஆகிய இம் மூன்றினையும்) சதாகால
மும், திகழும்-விளங்காநின்ற, முத்தி - மோகூ, சாதநம் - சாதநமாம்,
என்று - என, எலை இல் - அநாதியான, ஆரணம் - வேதம், இசைத்
திடும் - கூறாநிற்கும், (எ - று.) 'படி தனக்கு' என்பதில் 'தன்' எ
அசை. (14).

மூல சித்தி.

15. துரிசினற் பாரம் பரியமா முறையிற் றுகளற வழுவி
லாத் துணீவும், பரிவுறக் குரவன் பாதமே நோக்கிப் பழு
தறப் புகழுபண் பதுவு, மரியநற் குரவ னருளறம் பொரு
ளோ டின்பம்வீ டென்னுமாண் மையதுந், தெரிவுறத் திகழு
முத்திசா தநமாய்ச் செப்புவர் தெய்வஞா நிகளே.

(இ - ள்.) துரிசு இல் - குற்றம் அற்ற, நல் - நல்ல, பாரம்பரியம்
ஆம் - பாரம்பரையில் வந்ததாகிய, முறையில் - கிரமத்தில், துகள்
அற - குற்றம் இன்றிய, வழுவுஇலா - நழுவுத லில்லாத, துணீவும் -
நிச்சய புத்தியும், பரிவு உற - விருப்பத்தோடு, குரவன் - ஆசாரிய
ரது, பாதமே - திரு அடிகளையே, நோக்கி - ஸ்மரித்து, பழுது அற -
குற்றம் அற்று, புகழு - துதிக்கின்ற, பண்பதுவும் - தன்மையும்,
அரிய - அருமையான, நல் - உயர்ந்த, குரவன் - ஆசாரியரது,
அருள்-காருண்யமே, அறம் - தர்மம், பொருள் - அர்த்தம், இன்பம் -
காமம், வீடு-மோகூம், என்னும்-(ஆகிய நான்குமாம்) எனக் கூருதும்,
ஆண்மையதும் - புருஷத்துவமும், தெரிவு உற - (ஆகிய மூன்றி
னையும்) ஞாநத்தோடு கூடி, திகழும்-விளங்காநின்ற, முத்தி-மோகூத்
திற்கு, சாதநம் ஆய் - சாதநமாக, தெய்வ-தேவத் தன்மையினை
உடைய, ஞானிகள்-பெரியோர்கள், செப்புவர்-கூறுவார்கள், (எ - று.)
'பண்பதுவும்' 'ஆண்மையதும்' என்பவற்றில் 'அது' பகுதிப் பொருள்
விகுதி, ஓடு எண்ணிடைச் சொல், எ அசை. (15)

சோருபாநந்த சித்தி (பிரவீரம கீதை. 12—16.)

16. நேச நெஞ்சினுற் றனக்கது நீனைவல வாயினு
நெறியென் றேற, தேசி கன்றிரு வுள்ளமே செய்குவான்
செனித்திடுங் குலத்துக்கு, மாச தாகினு மாச்சிர மத்திலே
வழுவினு முலகெல்லா, மேசி வீடினு மறம்புகழ் தநம்பிற
விழப்பினு மிடரேனும்.

(இ - ள்.) அது - ஆசாரியர் கூறியது, தனக்கு - மாணாக்கனுக்கு,
நினைவு அல ஆயினும் - அநிஷ்டமாக இருப்பினும், நேச-(குருவின்
இஷ்டத்தினைச் செய்பவன் மேலான மோகூத்தினை அடைகின்றான்
என உணர்ந்து) விருப்பத்தோடு கூடிய, நெஞ்சினால் - மனத்தினால்,
நெறி - முறைமைமயாம், என்று - எனக் கருதி, தேசிகன் - ஆசாரிய
யது, திரு உள்ளமே - இஷ்டப்படியே, செய்குவான் - செய்து
முடிப்பான், செனித்திடும் - (தான்) பிறந்திருக்கும், குலத்துக்கு -
ஜாதிக்கு, மாசது ஆகினும் - குற்றம் வரினும், ஆச்சிரமத்திலே -
(தனது) ஆசிரமத்தில், வழுவினும் - நழுவினும், உலகு எல்லாம் -
லோகத்தார் எல்லாரும், எசிவிடினும் - நிக்திக்கினும், அறம்-தர்ம
மும், புகழ் - கீர்த்தியும், தநம் - தநமும், பிற - இன்னும் ஏனைய
வற்றையும், இழப்பினும் - இழந்துவிடினும், இடரேனும் - துக்க
மும் (சுகமும் வரினும் அவற்றினைக் கவனியாது குருவின் இஷ்டத்
தினைச் செய்து முடிப்பான் மாணாக்கன்.), (எ - று.) ஏ-அசை.

மூல சுலோகத்தில் 12-வது அத்தியாயத்தில் 30 - 31-32 - 33
கான்கு சுலோக அர்த்தமும் இதில் அடங்கியிருக்கிறது. (16)

“எசிவிடினும்” என்பது “எசிவீடினும்” என நீண்டது.

போத ரத்நாகரம்.

17. என்ற னக்கது வாய்த்தவா றறிகிலே னெம்
பிரான்கழற்கேவ, றன்ற னக்குறா னுரிது தருவதோ தமிய
னேற் கென் றென்று, சென்று மப்பெரு மார்வமு மச்சமுஞ்

செறிதர வாடிமைக்க, ணீன்றி யற்றிய தேவடி ணியல்பென
நிகழ்மறை சொலுமைந்தா.

(இ - ள்.) மைந்தா - குழந்தாய், என் தனக்கு - நமக்கு, இது -
குரு பணியிடை, வாய்த்த - கிடைத்த, ஆம் - வழியினே, அநிகி
லேன் - உணர்ந்திலேன், எம் - எமது, பிரான் - (தலைவராகிய)
ஆசாரியரது, கழற்கு - திரு அடிகளுக்கு, எவல் தன் தனக்கு -
(செய்யப்பட்ட) பணியிடைகளுக்கு, நான் - யான், ஆர் - யார்,
இது - குரு கைங்கர்யம், தபியனைற்கு-நமக்கு, தருவதேதா - தருதி
யாமோ, என்று என்று-எனக்கருதி, சென்று உற - பீபாய், பெரும்-
பெரிய, ஆர்வமும் - ராகமும், அச்சமும் - பயமும், செறிதர -
பொருந்தும்படி, அடிமைக்கண் - அடியேனிடத்தில், நின்று -
இருந்து, எவலின்-பணியிடைபின், இயல்பு-தன்மை, இயற்றியது -
செய்தது, என - என்று, நிகழ் - விளங்குகின்ற, மறை - வேதம்,
சொலும் - கூறும், (எ - று.)

(17)

‘என் தனக்கு’ ‘எவல் தன் தனக்கு’ என்பதில் தன் முன்னும்
அசை.

18. நிறம்பெற நீராடாமுன்னீ ராட ணின்றிட விருத்
தல்தான் கிடத்த, ஹற்குமுன் ஹற்க ஹண்ணுமுன்
ஹண்ட ஹரையென ஹரையாம ஹாரத்த, லறம்பழி
யெவர்க்குங் கூறுத லருளா ததுசெய்த லருளிய பணீ
மை, மறந்தன னென்றல் குருவலாற் றெய்வ மதித்தல்
செய் பவன்மக னல்லன்.

(இ - ள்.) நிறம்-தெய்வத் தன்மையை, பெற-பொருந்திய, நீர்-
(நதி) ஐவத்தில், ஆடா (குரு) ஸ்நானம் செய்வதற்கு, முன் - முன்
னர், நீர் - தான் (நதி) ஐவத்தில், ஆடல் - ஸ்நானம் செய்தலும்,
நின்றிட - (ஆசாரியர்) நிற்க, தான் - தான், இருத்தல் - உட்கார்ந்
திருத்தலும், கிடத்தல் - (தான்) படுத்தும் கைள்ளத்தலும், உறங்கு -
(குரு) நித்திரை செய்வதற்கு, முன் - முன்னர், உறங்கல் - (தான்)
நித்திரை செய்தலும், உண்ணு (குரு) போஜகம் செய்வதற்கு, முன்-
முன்னர், உண்டல் - (தான்) போஜகம் செய்தலும், உறா - சொல்,

எனல் - என்றும், உரையாமல்-(குரு) சொல்லாதிருக்க, உரைத்தல் -
 (தான்) சொல்லுதலும், அறம் - (குருவினது) தர்மத்தினையும், பழி -
 நின்றையினையும், எவர்க்கும் - (உலகத்திலுள்ள) எகல ஐதங்கட்கும்,
 கூறுதல் - சொல்லுதலும், அருளாதது - (குரு) ஆஞ்ஞாபிக்காத
 வற்றை, செய்தல் - செய்தலும், அருளிய - (குரு) ஆஞ்ஞாபித்த,
 பணியை-கங்கர்யங்களை, மறந்தனன்-மறந்துவிட்டேன், என்றல் -
 எனக் கூறுதலும், குரு அலால்-குருவை விட்டு, தெய்வம் - (சிவமும்)
 தேவதைகளே, மதித்தல் - (சாளுநியாக) நம்புதலும், செய்யவன்-
 (ஆகிய இப் பத்தினையும்) இயற்றுவான், மகன் - மாணுக்கன்,
 அல்லன் - ஆகான், (எ - ம.) (18)

போதாபிர்தம்.

19. அருளறமங் கறைந்திடுத லறாமலா துரைத்த
 லறைபொழுதி லிடையுரைத்த லகங்கரித்தல் குரைத்தல்.
 பொருளறிவு தானுரைத்தல் பொருளல்லா துரைத்தல்
 புன்கோட்டி கொண்கிரைத்தல் பொடிவானவங் குரைத்தல்
 லிருளுறமச் செவிசொல்ல லேவலிரைத் திடுத லிடமறியா
 திறையருளிச் செயலுரைத்தல் வினவல், தெருளுறமம்
 குருகீர்த்தி யல்லதுபா டிடுதல் தேசிகன்மன் சங்கதியிற்
 றீரவிடு மிவைமே.

(இ - ள்). அங்கு - குரு சங்கதியில், அருள் - (சிவ) அருண்மத்
 தினையும், அறம் - தர்மத்தினையும், அறைந்திடுதல் - கூறுதலும்,
 அறம் அலாது - தர்மம் அல்லாதவற்றை, உரைத்தல் - கூறுதலும்,
 அறைபொழுதில் - (குரு) உபாதிதரிக்கும் காலத்தில், இடை - மத்தி
 யில், உரைத்தல் - கூறுதலும், அங்கு - குரு சங்கதியில், அகங்
 கரித்து - (கன்னியப் பெரியவனுக்கு கருதிக்) கொர்வித்து, உரைத்
 தல் - கூறுதலும், பொருள் அறிவு - அந்தத் குருத்தினு, தான் -
 (குருவுக்கு) தான், உரைத்தல் - கூறுதலும், பொருள் அல்லாது -
 அறத்தம் அல்லாதவற்றை, உரைத்தல் - (குரு சங்கதியில் தான்) கூறு
 தலும், புன் - இழிவான, கோட்டி - கொள்ளையனை, கொண்டு -

கொண்டு, உரைத்தல் - கூறுதலும், அங்கு - குருசந்நதியில், பொடி
வன - நிலைநில்லாத வார்த்தைகளை, உரைத்தல் - கூறுதலும், இருள்
உறு - பாபம் பொருந்திய வார்த்தைகளை, அச்செவி - குரு காதில்,
சொல்லல் - கூறுதலும், ஏவல் - (குருவினை) கைங்கர்யம் செய்யும்
படி, இசைத்திடுதல் - கூறுதலும், இடம் - சமயம், அறியாது -
தெரியாது, இறை - குருவை, அருளிச்செய - அநுக்கிரகம்
செய்ய, உரைத்தல் - கூறுதலும், வினவல் - கேட்டலும், தெருள்
உறு - ஞாநத்தினையுடைய, நல் - உயர்ந்த, குரு - ஆசாரியரது,
கீர்த்தி - (பெருமையினைக்) கீர்த்திப்பதனை, அல்லது - (விட்டு
விட்டு) மற்றவற்றை, பாடிடுதல் - கீர்த்தித்தலும், இவை - (ஆகிய)
இப் பதின் மூன்றும், தேசிகன் - ஆசாரியரது, சந்நதியில் - சந்நிதா
நத்தில், தீர - அத்தியந்தம், விடும் - விடத்தக்கனவாம், (எ - று.)
தன் தான் ஏ அசை.

(19)

போதாமிர்தம்.

20. வெஞ்சொலும் கடுஞ்சொலும் விரைந்த சொல்லதும்.

வஞ்சமும் பழுதுடன் மாறு கூறலும்

பஞ்சிடு முலகியல் பயனில் வாசகந்

தஞ்சநா யகன்றன்முன் தவிர வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) வெம் - உஷ்ண, சொலும் - வார்த்தையும், கடும் -
கடுமையான, சொலும் - வார்த்தையும், விரைந்த - விரைவான,
சொல்லதும் - வார்த்தையும், வஞ்சமும் - வஞ்சக வார்த்தை
யும், பழுது உடன் - குற்றம் கூறுதலும், மாறு - விரோத
வார்த்தைகளை, கூறலும் - சொல்லுதலும், பஞ்சிடும் - நாசம் ஆகா
வின்ற, உலகு - இவ்வுலகத்தின், இயல் - தன்மையினை (க் கூறுத
லும்), பயன் இல் - பிரயோஜனம் இன்றிய, வாசகம் - சொல்லை (ச்
சொல்லுதலும்), தஞ்சம் - (ஆகிய இவ் வெட்டினையும்) சாணாகதி
யாக அடைந்த, நாயகன் - ஆசாரியரது, முன் - சந்நதியில், தவிர
வேண்டும் - (அத்தியந்தம் செய்யாதிருக்கும்படி மாணாக்கன்) நீக்கிக்
கொள்ளவேண்டும், (எ - று.) தன் ஆல் அசை.

(20)

போத சித்தி.

21. ஆதநஞ் சயநம் வாகந மிதியடி யத்திரங்
குடையொடா பரண, மீதுவண் டயிலங் குளியொடு பூச்
சந் தநமுதன் மேவியங் கடுத, லோதுபல் உருஞ்ச
லெண்பதம் விளக்க உரைத்தவெற் றிலைதின லிவைதா,
ஓதிநன் குரவ னரியசந் நதியி லடியவ ரறவிடுந் தொழிலே.

(இ - ள்.) ஆதநம் - ஆசநம், சயநம் - படுக்கை, வாகநம் - வாஹ
நம், மிதி அடி - பாத ரகை, அத்திரம் - பாணம், குடை - குடை,
ஆபரணம் - பணி, மீது - (சரீரத்தின்) மீது, வண் - வளமையான,
தயிலம் - தைலம், குளி - குளித்தல், பூ - புஷ்பம், சந்தநம் - சந்த
நம், முதல் - முதலியன, மேவு - (பத்னம்) பொருந்தும்படியாக,
இயங்கிடுதல் - (குரு சந்நதியில்) விளங்குதலும், ஒது - சொல்லா
நின்ற, பல் - பல்லை, உருஞ்சல் - உருஞ்சுதலும், ஒண் - ஒள்ளிய,
பதம் - காலே, விளக்கல் - (குரு சந்நதியில்) கழுவுதலும், உரைத்த -
சொல்லாநின்ற, வெற்றிலை - தாம்பூலத்தினை, தினல் - போட்டுக்
கொள்ளுதலும், இவை ஆதி - (ஆகிய) இவை முதலிய மூன்று,
தொழில் - கிரியைகளையும், நல் - நல்ல, குரவன் - ஆசாரியரது,
அரிய - அருமையான, சந்நதியில் - சந்நிதாநத்தில், அடியவர்-மாணக்
கர், அற - அத்தியந்தம், விடும் - விடத்தக்கவர் ஆவார், (எ - று.)
ஒடு தான் ஏ அசை.

(21)

மெய்ந் நெறி விளக்கம்.

22. இறைவன்முன் பசுங்கித மாகவந் திடுத லிட்
டவே டத்திஞே டணைதல், கறையுறுஞ் சாயை யிறைவன்
மேற் படுதல் கடவுளி னிழறன்மேற் படுத, உறைதரு
தலத்தின் மேலிருந் திடுத லுளமுக முகுளமா யிருத்த,
லறைதரு மமல னரியசந் நதியி லடியவ ரறவிடுந் தொழிலே.

(இ - ள்-) இறைவன் - ஆசாரியரது, முன்பு-சந்நதியில், அசிங்
கிதம் ஆக - சுத்தம் இன்றி, வந்திடுதல் - போதலும், இட்ட - தரித்

திருக்கப்பட்ட, வேடத்தினோடு - வேஷத்தோடு, அணைதல் - கூடுதலும், கறை - குற்றம், உறும் - பொருந்தியிருக்கின்ற, சாயை - (தனது) நிழல், இறைவன் - ஆசாரியரது, மேல் - மீது, படுதல் - பொருந்துதலும், கடவுளின் - ஆசாரியரது, நிழல் - சாயை, தன் - மாணாக்கனது, மேல் - மேலில், படுதல் - பொருந்துதலும், உறைதரு - (ஆசாரியர்) இருக்கின்ற, தலத்தின்மேல் - இடத்தின்மீது, இருந்திடுதல் - (தான்) இருத்தலும், உளம் - மனமும், முகம் - முகமும், முகுளம் ஆய் - சந்தோஷமாக, இருத்தல் - இருத்தலும், தொழில் - (ஆகிய அறுவிதக்) கிரியைகளையும், அறைதரும் - (வேதம்) கோஷிக்கின்ற, அமலன் - நின்மல (ஆசாரிய)ரது, அரிய - அருமையான, சந்ததியில் - சந்திதாநத்தில், அடியவர் - மாணாக்கர், அற - அத்தியந்தம், விடும் - விடத்தக்கவர் ஆவார், (எ - று).
எ அசை.

(22)

ஞாந சித்தி.

23. போற்றுகை தவிர்த னாதன் பொருளினைப் புசித்த லீதல், தூற்றுத னோடந் தன்னைச் சொன்னவை மறுத்தல் பொய்கள், சாற்றுதல் குலமுங் கல்வி தநத்தபி மாநம் பண்ணன், மாற்றுதல் கொடுத்த றன்னை மற்றிவை குருவோ டாகா.

(இ - ள்.) போற்றுகை (ஆசாரியரை) தோத்திரம், தவிர்தல் - செய்யாதிருத்தலும், நாதன் - ஆசாரியரது, பொருளினை - திரவியத்தினை, புசித்தல் - சாப்பிடுதலும், நாதல் - (ஆசாரியரது திரவியத்தினை) தாநம் கொடுத்தலும், தோடம்தன்னை - (ஆசாரியரது) தோஷத்தினை, தூற்றுதல் - பலர் அறியச் சொல்லுதலும், சொன்னவை - (குரு) ஆஞ்ஞையினை, மறுத்தல் - மறுதலித்தலும், பொய்கள் - (குருவினிடத்தில்) பொய்வார்த்தைகளை, சாற்றுதல் - சொல்லுதலும், குலமும் - (மாணாக்கன் தனது) குலத்தினிடத்தும், கல்வி - வித்தையினிடத்தும், தநத்து - திரவியத்தினிடத்தும், அபிமாநம் - அபிமாநம், டண்ணல் - செய்தலும், மாற்றுதல் - (ஒன்றை) வாங்குதலும், கொடுத்தல் - (ஒன்றைக்) கொடுத்தலும், இவை-(ஆகிய) இவ்

வொன்பதுவித வ்வகாரங்களும், குருவோடு - ஆசாரியரிடத்தில், ஆகா - (மாணாக்கன் வைத்துக்கொள்ளல்) தகுதி யன்று, (எ - று). 'தோடம் தன்னை' என்பதில் 'தன்' 'தன் ஐ மற்று' அசை. (23)

தத்துவ சரிதை.

24. நீரிடத் தினுமிசி யிருளி டத்தினு நெறிகணிற் பயமுறு மிடத்துஞ், சீருட் குரவன் முன்புசே விப்பான் திகழ்ந்தமற் றுளநெறி யவற்றிற், பேருட் குரவன் பின்புசே விப்பான் பிறிதொரு சிந்தையற் றிறைவ, ஞர் திருக் கழலிற் சாயைபோன் முன்பின் னாய்விடா ரன்பி னுத் தமரே.

(இ - ள்.) நீரிடத்தினும் - ஜலத்தில் இறங்கும்போதும், நிசி இருளிடத்தினும் - அத்தியந்தம் இருட்டுக் காலத்திலும், நெறிகணில் - மார்க்கங்களில், பயம் - பயத்தினை, உறுமிடத்தும் - பொருந்துகிற காலத்தும், சீர் - சிறப்பினை யுடைய, அருள் - ஞான, குரவன் - ஆசாரியருக்கு, முன்பு - முன்னர், சேவிப்பான் - (மாணாக்கன்) போவான், திகழ்ந்த - விளங்காநின்ற, மற்று - (கூறியவற்றிற்கு) அந்நியமாக, உள - உள்ள, நெறி அவற்றில் - மார்க்கங்களில், பேர்-மிகுந்த, அருள் - அருளினை யுடைய, குரவன்-ஆசாரியருக்கு, பின்பு-பின்னர், சேவிப்பான் - (மாணாக்கன்) போவான், பிறிது - வேறு, ஒரு சிந்தை - ஒரு சிந்தையும், அற்று - இன்றி, இறைவ ஞர் - ஆசாரியரது, திரு - அழகிய, கழலில் - திரு அடிகளில், சாயை - (தனது தேகத்தின்) நிழல், போல் - போல, முன் - (சிலவிடத்து) முன்னுமாயும், பின் ஆய் - (சில இடத்துப்) பின்னுமாயும் இருந்து, உத்தமர் - உயர்வுடைய (மாணாக்க)ர்கள், அன்பின் - பக்தியினால், விடார் - விட்டு நீங்கார், (எ - று). (24)

மூல சித்தி.

25. தன்னு ளத்தெழு தீங்குத னாயகன்
முன்னு ரைத்தினி மேன்முனை யாவகை

சொன்ன வப்பரி சேசுட வேண்டலா
லன்ன வப்பதி விட்டகல் வானலன்.

(இ - ள்.) தன் - (மாணாக்கன்) தனது, உளத்து - மனத்தின்
கண், எழு - உண்டாகின்ற, தீங்கு - குற்றங்களை, தன் - தனது,
நாயகன் - ஆசாரியரது, முன் - சந்தியில், உரைத்து - கூறி, இனி
மேல் - இன்னும், முனையாவதை - (தீங்குகள்) உண்டாகாதபடி,
சொன்ன - (குரு) உபதேசித்த, அப்பரிசே - அந்தக் கிராமமாகவே,
சுடவேண்டலால் - தகித்தல் செய்ய வேண்டியதிருத்தவினாவு,
அன்ன - ஆசாரியர் இருக்கும், அப்பதி - அவ்வூரை, விட்டு - விட்டு,
அகல்வான் - நீங்குபவன், அலன் - ஆகான், (ஆசாரியர் வசிக்கும்
உரை விட்டு நீங்காது தேகச் சாயை போல் மாணாக்கன் இருக்க
வேண்டும் என்றபடி). எ - று.

(25)

சமயாசாரம்.

26. தநமாக் காய முயிர்மூன்றுக் தலைவற் கிந்தன்
கிவைகெடினா, மநவாக் காய கன்மத்தால் வணக்கங்
கெடாத மநத்தராய், நினைவாக் காய மட்டாங்க நேர்பஞ்
சாங்க சிட்டாங்க, மெனநால் வணக்கஞ் சிராங்கமுட னிறை
யாற் பிறனி யறுவோர்க்கே.

(இ - ள்.) தலைவர்க்கு - குருவுக்கு, தநம் - தநம், மாக்காயம் -
நூல சரீரம், உயிர் - பிராணன், மூன்றாம் - (ஆகிய) மூன்றினையும்,
நந்து-தந்தம் செய்து, இவை-இம் மூன்றும், கெடினும் - நாசம் உறு
தும், மந - மநம், வாக் - வாக்கு, காய - சரீரத்தின், கன்மத்தால்-
கிரியைகளினால், வணக்கம் - நமஸ்காரம் முதலியன, கெடாத -
செய்யும், மநத்தராய் - மநத்தினை யுடையவர்களாய், நினை - மநம்,
வாக் - வாக்கு, காயம் - சரீரங்களினால், அட்டாங்கம் - அஷ்டாங்க
மும், நேர் - ஒழுங்கான, பஞ்சாங்கம் - பஞ்சாங்கமும், சிட்டாங்
கம் - திரியங்கமும், சிராங்கம் - சிராங்கமும், என - என்று, நால் -
நான்குவிதமான, வணக்கம் - நமஸ்காரம், இறையால் - குருவினால்,

பிறவி - ஜநந (மாண ரூப சம்சாரத்தினை), அறுவோர்க்கு - நிவர்த்தி
செய்து கொள்ளுவோராகிய மாணுக்கர்கள் செய்வோராவர். (எ-று).

அங்கு உடன் எ - அசை.

தலை இரு கரம் இரு கன்னம் முகவாய் இரு புயம் ஆகிய இவை
அஷ்ட அங்கமாம். தலை இருகரம் இரு முழந்தாள் ஆகிய இவை
பஞ்ச அங்கமாம். தலை இருகரம் ஆகிய இவை திரி அங்கமாம்.
தலை சிரஅங்கமாம் என நான்குவித நமஸ்காரத்தினை உணர்க.
இதற்கு உதாரணம் சிவ தருமோத்திரம் “வலஞ்செய்து தண்ட
தனை மானவிதி முறைதழுவத், தலந்தன்னிற் பணிந்தெழுக தலை
காமற் றிரு கன்னந், துலங்குமுக வாய்புயங்க னெனுமெட்டுந் தோய
மயி, ரிலங்குசிரங் காமுழந்தா னெனுமைந்து மிலங்குறவே.” என
மற்றும் வருவனவற்றிற் காண்க. (26)

மூல சித்தி.

27. சென்றபோ திறைவன் றிருவடித் தலத்தே
சிறந்தபஞ் சாக்கவட் டாக, மொன்றவே வணங்கி யொப்
பிலா னருளை யுளமது நிறையவே பருகிப், பின்னரப் பரிசே
விடைகொளும் பொழுதும் வணங்குக பெரியவன் முகப்பே,
நின்.றுகெக் குருகித் தன்றன்வா யாரத் துதிப்பது நீதியன்
பருக்கே.

(இ - ள்.) சென்ற - மாணுக்கன் (குரு சந்நதியில்) போன,
போது - காலத்து, இறைவன் - ஆசாரியரது, திரு அடிதலத்து -
அழகிய பாதங்களுக்கு, சிறந்த - (மோக) றேறுவான, பஞ்சாங்க -
ஐந்து அவயவங்களும், அட்ட அங்கம் - எட்டு அவயவங்களும்,
ஒன்ற - (பூமியில்) பொருந்தும்படி, வணங்கி - (பஞ்சாங்க அஷ்ட
டாங்க) நமஸ்காரங்களைச் செய்து, ஒப்பு இலான் - உவமித்தற்கு
(உலகத்தில் ஈசுவர சிருஷ்டியில் ஒரு பதார்த்தமும்) இல்லாத ஆசா
ரியரது, அருளை - அறுக்கிரகத்தினை, உளமது - மனத்தின்கண்,
நிறைய - பூரணமாக, பருகி - குடித்து (பெற்று என்றபடி), பின்
னர் - பின், விடை - போகும்படியான ஆஜ்ஞையினை, கொளும் -

(குருவினிடம் இருந்து பெற்றுக்) கொள்ளுகிற, பொழுதும் - சமயத்திலும், அப்பரிசே - முன் போன்றே, வணங்குக - (அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க) நமஸ்காரங்களைச் செய்க, அன்பருக்கு - மாணாக்கர்கட்கு, பெரியவன் - குருவினது, முகப்பே - சந்நதியில், நின்று - நின்று, நெக்கு - (மநம்) நெழ்ச்சியடையும்படியாக, உருகி - உருக்கம் உற்று, தன் தன் - தம் தமது, வாய் - வாக்கினால், ஆர - (சகல குணங்களும்) பொருந்தும்படி, ஆதிப்பது - தோத்திரம் செய்வது, நீதி - முறைமையாம், (எ - று). ஏ ஏ ஏ ஏ - அசை. (27).

மேய்ந் நேறி விளக்கம்.

28. குரவனார் தீர்த்து மொழிவன வெல்லாங் குருதரமாகவோ திடுகத், தெரியுமா றரிய ஞானகோ சத்தைத் தெரிந்திடி னெடுத்தவிழ்த் திறைமு, னரியவா தநத்தில் வைத்திறை யறுட்டாள் வணங்கியங் கதன்பயன் கேட்டாங், குரியகோ சத்தைக் கட்டிநா யகன்றா ளொப்பற வணங்குத லொழுக்கே.

(இ - ள்.) குரவனார் - ஆசாரியர், தீர்த்து - (சந்தேக விபரீதங்கள் ஒழியும்படி) நிச்சயித்து, மொழிவன - உபதேசிப்பன, எல்லாம் - யாவையும், குருதரமாக - குருவினிடமாகவே, ஒதிடுக-படிப்பாயாக, தெரிந்திடி - (விசாரித்துப்) பார்க்குமிடத்து, தெரியும் - (பொருள்) விளங்கும், ஆறு - முறைமையாக, அரிய - அருமையான, ஞான கோசத்தை - ஞான சாஸ்திரத்தினை, எடுத்து - எடுத்து, அவிழ்த்து - அவிழ்த்து, இறை - குருவின், முன் - முன்னர், அரிய - அருமையான, ஆதநத்தில் - ஆசநத்தில், வைத்து-வைத்து, இறை - ஆசாரியரது, அருள் - கிருபையினையுடைய, தாள் - திருவடிகளை, வணங்கி - (அஷ்டாங்க) நமஸ்காரம் செய்து, அதன் - அந்நூலினது, பயன் - பிரயோஜனத்தினை, கேட்டு - சிரவணம் செய்து, உரிய - (தனக்கு) உரித்தாயுள்ள, கோசத்தை - சாஸ்திரத்தினை, கட்டி - கட்டி (வைத்துக்கொண்டு), நாயகன் - ஆசாரியரது, தாள் -

திருவடிகளில், ஒப்பு அற - உவமை யின்றி, வணங்குதல் - நமஸ்கரித்தல், ஒழுக்கு - முறைமையாம், (எ - று). (28)

அங்கு ஆங்கு ஏ - அசை.

தத்துவ போதம்.

29. எப்படிக்கீழா மவர்களே யெனினு மிறையுளத் தடைத்தவர் தம்மை, யப்பரம் பரம னென்றுளத் துணர்க வயன்முதன் மூவரே யெனினு, மெய்ப்பட விறைவன் றிருவுள மிலதேன் மீண்டுபா ராதுகை விடுக, செப்பிட விறைவன் றிருவரு ணிறைந்த சீடரா சாரான் கிதுவே.

(இ - ள்.) எப்படி - எவ்வித, கீழாமவர்களே - தாழ்வாகியவர்கள், எனினும் - ஆயினும், இறை - ஆசாரியரது, உளத்து - மனத்தின்கண், அடைத்தவர் தம்மை - பொருந்தியவர்களை, அப் பரம்பரமன் - அந்த மேலான பரமேசுவரன், என்று - என, உளத்து - மனத்தின்கண், உணர்க - அறிவாயாக, இறைவன் - ஆசாரியரது, திரு உளம் - திவ்விய அந்தக்கரணம், மெய்ப்பட - உண்மையாக, இலதேல் - இல்லாதிருக்குமாயின், அயன் - பிரஹ்மதேவன், முதல் - முதலிய, மூவரே - மும்மூர்த்திகள், எனினும் - ஆயினும், மீண்டு - மறு முறை, பாராது - (கண்ணால்) பார்க்காது, கைவிடுக - (அத்தியந்தம் விட்டு) விடுவாயாக, செப்பிட - சொல்லுமிடத்து, இறைவன் - குருவினது, திரு அருள் - மிகுந்த அருக்கிரகம், நிறைந்த - பரிபூரணமான, நன்கு - நல்ல, சீடர் - சிஷ்யர்களின், ஆசாரம் - ஆசாரம், இதுவே - இதுவேயாம், (எ - று.)

‘அடைத்தவர்தம்மை’ என்பதில் தம் அசை.

(29)

சிவப் பிரகாச தரிசநம்.

30. இப்பரி சிறைவன் றிருவுளம் பிழையா திலங்கிய வேவலின் வலியா, லெப்பரி சுள்ள சித்திகள் வலிக ளிசைந் திடா நிற்குமங் கவர்பா, லப்பரி செல்லாச் சித்தியும் வந்தா

லகந்தையும் வியப்புமே வாமே, தப்பற வெனைமா டம்பிரா
னேவற் தன்மையென் தருளினைப் பணிவாம்.

(இ - ள்.) இப்பரிசு - இவ்வாறு, இறைவன் - ஆசாரியரது,
திரு உளம்-திருவுள்ளத்திற்கு, பிழையாது-மாறுபாடின்றிச் செய்து,
இலங்கிய - விளங்காநின்ற, எவலின் - (சதுர்வித) பணிவிடைகளின்,
வலியால் - சாமர்த்தியத்தினால், அவர்பால் - அந்தமானாக்கரிடத்தில்,
எப்பரிசு உள்ள - எவ்வாறாய், சித்திகள் - (அஷ்ட) சித்திகளும்,
வலிகள் - (சாபாநுக்கிரக) சாமர்த்தியங்களும், இசைந்திடா நிற்கும் -
பொருந்தியிருக்கும், அப்பரிசு - அத்தன்மை போல, எல்லாச் சித்தி
யும் - சர்வ சித்திகளும், வந்தால் - (குரு பணிவிடையினால் நமக்குக்)
கிடைக்குமாயின், அகந்தையும் (அதனால் நமக்குச் சித்திகள் உண்
டாயின என்று கருதி) கர்வத்தினையும், வியப்பும்-(அபக்குவியாகிய
நமக்கும் குரு கிருபையினால் சர்வ சித்திகளும் உண்டாயின என்று)
ஆச்சரியத்தினையும், மேவாமே - பொருந்தாமல், எனை-அடியேனை,
தப்பு அற - குற்றம் இன்றி, ஆள் - ஆட்கொண்ட, தம்பிரான்-குரு
மூர்த்தியினது, எவல்-பணிவிடைகளின், தன்மை-தர்மமாம், என்று-
எனக் கருதி, அருளினை - (குரு) கிருபையினை(க் குறித்து), பணி
வாம் - நமஸ்கரிப்பாம், (எ - று.) அங்கு அசை. (30)

சமயாசாரம்.

31. பெருந்தவ மில்லான் தன்னைப் பேணிய மடைந்
தை யுள்ளத், திருந்தவை முடிந்த தென்ற லிகபரந்
தெரிந்த ஞாநப், பெருந்தவக் குருவைத் தெய்வ மென்று
மெய் பேண வல்லார்க், கரும்பொரு ளியாது மில்லை யிரு
மையு மகலி டத்தே.

(இ - ள்.) பெரும் - மிகுந்த, தவம் - தவங்கள், இல்லான்
தன்னை - (ஒன்றும்) இல்லாத ஒரு புருஷனை, பேணிய - விரும்பிய,
மடந்தை - (ஒரு) ஸ்திரீக்கு, உள்ளத்து - (தனது) மனத்தின்கண்,
இருந்தவை - இருந்த இச்சைகள் யாவும், முடிந்தது - முற்றுப்
பெற்றன, என்றால் - எனத் தர்ம சாஸ்திரம் கூறுமாகில், இக-இஹ

லோக பதார்த்தங்களையும், பரம் - பரலோக பதார்த்தங்களையும், தெரிந்த - உணர்ந்த, ஞாந - ஞாநத்தோடுகூடிய, பெரும் - மிகுந்த, தவ-தவத்தினை யுடைய, குருவை - ஆசாரியரை, தெய்வம்-(பிரத்தி யக்ஷமரக எழுந்தருளி வந்த) ஈசுவரனும், என்று-எனக் கருதி, மெய்- உண்மையாக, பேண - விசுவாசம் செய்ய, வல்லார்க்கு - சாமர்த்தி யம் உடைய மாணாக்கர்கட்கு, அகல் - விரிந்த, இருமையும் இடத்து- இகலோக பரலோகங்களில், அரும் - (அடையக் கூடாத) அரிய பொருள் - பதார்த்தங்கள், யாதும் - ஒன்றும், இல்லை - இல்லையாம் (எல்லாப் பொருளும் அடையப்படும் என்றபடி), (எ - று.)

‘இல்லான் தன்னை’ என்பதில் ‘தன்’ ஏ அசை.

(31)

ஞாந சாரம்.

32. சாற்றிய பரிசிற் றவறுத லேவன் மறுத்தலாம் பிழையது சாற்றி, னுற்றவங் கதனைத் தீர்த்திடற் குபாய மாய்ந்திடத் தென்றினு லில்லைச், சேற்றினைச் சேற்றூற் கழுவலா யிடுமோ தெளிந்தநீர் கொண்டலா லதுபோ, லாற் றிய விறைவ னருடரு நீரா லப்பிழைச் சேறுநீக் கிடுவான்.

(இ - ள்.) சாற்றிய - முற் புகன்ற, பரிசில் - தன்மையில், தவ றுதல் - தவறு செய்தலாவது, எவல் - (குரு) பணியினை, மறுத்தல் ஆம் - (செய்யேன் என்று) மறுத்தலாகிய, பிழையது - குற்றமாம், சாற்றின் - சொல்லுமிடத்து, ஆற்ற - பெரிய, அதனை - அக்குற்றத் தினை, தீர்த்திடற்கு - நிவர்த்திப்பதற்கு, உபாயம் - சாதனம், ஆய்ந் திடத்து - ஆராயுமிடத்தில், ஒன்றினால் - ஒருவித (உபாய)த்தினால், இல்லை - நிவர்த்தியாகாது, தெளிந்த - தெளிவான, நீர் - ஜலத் தினை, கொண்டு - கொண்டு, அல்லால் - (கழுவலாமே) அன்றி, சேற்றினை - சேற்றை, சேற்றூல் - சேற்றினால், கழுவல் ஆயி டுமோ - கழுவுதல் கூடுமோ, (கூடாது என்றபடி), அது போல் - அதைப் போல, ஆற்றிய-சொல்லாநின்ற, இறைவன்- ஆசாரியராகு, அருள்தரும் - ஞாநத்தைக் கொடுக்கின்ற, நீரால் - ஜலத்தினால், அப் பிழை - (ஆசாரியருக்குச்செய்த) குற்றமாகிய, சேறு - சேற்றினை,

நீக்கிடுவான் - (அந்த மாணாக்கன்) நிவர்த்தித்துக் கொள்ளுவான்,
(எ - று.)

‘பிழையது’ என்பதில் அது பகுதிப் பொருள் விசுதி. அங்கு
அசை. (32)

ஞாந சாரம்.

33. வேற்றுள குற்ற மியாவையுந் தீர்க்கும் விமலமா
பிறையரு ளென்று, லாற்றவங் குற்ற பிழையைநீக் குவது
மவனரு ளன்றிவே றுண்டோ, போற்றியங் கவன்றன்
பொன்னடி பொருந்திப் புதிதபா தோதக மாடி, யாற்றவங்
கமல னருளினை முழுக்கி லக்கணந் தீரமப் பிழையே.

(இ - ள்.) விமலம் ஆம் - நின்மலமாகிய, இறை - ஆசாரியரது,
அருள் - கிருபையானது, வேற்று - (ஆசாரியருக்குச் செய்த குற்
றத்தினும்) வேறாக, உள - உள்ள, குற்றம் - குற்றங்கள், யாவையும் -
முழுமையும், தீர்க்கும் - நிவர்த்தி செய்யும், என்றால் - எனக்கூறப்
படுமாயின், ஆற்ற - உற்ற - (ஆசாரியருக்குச்) செய்யப்பட்ட,
பிழையை - குற்றத்தினை, நீக்குவதும் - நிவர்த்திப்பதும், அவன் -
அந்த ஞானாசாரியரது, அருள் - கிருபையினை, அன்றி - அன்றி,
வேறு - வேறு (சாதகம்), உண்டோ - இருக்கின்றதோ (இல்லை
என்றபடி), போற்றி - (ஆசாரியரை மன வாக்குக் காயங்களினால்)
துதித்து, அவன் - ஆசாரியரது, பொன் - பொன் (போன்ற), அடி -
திரு அடியினை, பொருந்தி - அடைந்து, புதித - பரிசுத்தமான, பாத
உதகம் - பாத ஜலத்தினை, ஆடி - ஸ்நானம் செய்வித்து, ஆற்ற - பெரு
மையினையுடைய, அமலன் - நின்மல ஆசாரியர், அருளினை - கிருபை
யினை, முழுக்கில் - முழுகச் செய்வாராகில், அக்கணம் - அந்த
க்ஷணத்திலேயே, அப்பிழை - அந்தக் குற்றம், தீரும் - நிவர்த்தி
யாகும், (எ - று.) அங்கு அங்கு தன் அங்கு ஏ அசை. (33)

போத சாரம்.

34. அறைந்தவப் பரிசப் பிழையினை நீக்கா தவனெரி
நிரயம்வீழ்ந் தழியும், பிறந்திடிற் பிரம வரக்கனும் பெரும்
பரம் பாம்பெனப் பெருமறை பேசுஞ், சிறந்தன பிழைதீர்

வளவுமங் கவன் முன் நெரிசநம் பரிசநந் தகுமோ, மறந்துமற்
றணுகார் மாதவ த்தடியா ரணுகில்வன் பாதக மன்றே.

(இ - ள்.) அ னை றந்த - முற் புகன்ற, அப்பரிசு - அவ்வாதே,
அப்பிழையினை - அக்குற்றத்தினை, நீக்காதவன் - நிவர்த்திசெய்து
கொள்ளாத மாணாக்கன், எரி - அக்கிளிப் பொறியைக் கக்காரின்ற,
நிரயம் - (ரௌரவ) நரகத்தில், வீழ்ந்து - விழுந்து, அழியும்-நாசத்
தினை அடைவன், பிறந்திடில் - ஜந்மம் எடுக்கில், பிரம அரக்கன்
ஆம் - பிரஹ்மராக்ஷச னாகப் பிறப்பன், பெரும் பாம்பு ஆம் - மலைப்
பாம்பாகப் பிறப்பன், என - என்று, பெரும் - விரிந்த, மறை -
வேதம், பேசும் - கூறும், சிறந்தன - உயர்வான, பிழை - குற்றங்
கள், தீர்வு - நிவர்த்தியாகும், அளவும் - பரியந்தமும், அவன் - அந்த
மாணாக்கனை, நெரிசநம் - (கண்ணால்) பார்த்தலும், பரிசம்-(கையால்)
தொடுத்தலும், தகுமோ - கூடுமோ (பார்த்தலும் கூடாது என்றபடி),
மாதவத்து - பெரிய தவத்தினையுடைய, அடியார் - சாதுக்கள், மறந்
தும்-மறந்தும் கூட, அணுகார்-(அந்தக் குருத் துரோகியாகிய மாணாக்
கனை) கிட்டார், அணுகில் - கிட்டில், வன் - வலிய, பாதகம்-பாபம்
உளதாம், (எ - று.) அங்கு தன் மற்று அன்று ஏ அசை. (34)

சோருபாநந்த சித்தி. (பிரஹ்ம கீதை 12—17.)

35. தேசி கன் திரு வுள்ளமுண் டாகவச் சிவன்
நிகழ்ந் திகுகின்றா, னீச னிங்கராள் செய்யவந் திருக்கிற
விடமிவன் திருமேணி, மாச தொன்றிவ னளவிலே செயி
லெரி வாய்நர கினிற் பூத, நாச மெவ்வள வவ்வள வுஞ்சென
நண்ணுநன் னெறிநண்ணுன்.

(இ - ள்.) தேசிகன் - குரு, திரு உள்ளம் உண்டாக - பிரீதி
அடையில், அச்சிவன் - அந்தச் சிவன், நிகழ்ந்திகுகின்றான் - பிர
சந்நன் ஆகின்றனன், இவன் - குருவினது, திருமேணி - தேகம்,
ஈசன் - மஹாதேவன், அருள் - அருக்கிரகம், செய்ய - செய்ய, வந்
திருக்கிற - வந்திருக்கிற, இடம் - ஸ்தானம் ஆம், இவன் - குரு, அள
வில் - மாத்நிரத்தில், ஒன்று - ஒரு, மாசது - குற்றம், செயில்-செய்

யில், எரிவாய் - அக்கிநிமயமான, நாகினில் - நாகத்தில், பூத - பூதங்கள், நாசம் - அழிவு, எவ்வளவு - எதுவரையோ, அவ்வளவு - அதுவரை, செல - கழியும்படி, நண்ணும் - பொருந்தியிருப்பன், நல் - மோகூ, நெறி - மார்க்கத்தினை, நண்ணுன் - பொருந்தான், (ஏ - ஹ.) இங்கு அசை. இது மூலத்தில் 34 - 35-வது சுலோகங்களின் பொருளாம்.

(35)

சிவாநந்த நிலயம்.

36. குரவ னேகுறி யேதுமி லாச்சிவ
ஹரிய சத்தியே யொப்பிலா வம்பிகை
கருது மைந்தரே கந்தர்வி நாயகர்
பெருகு சுற்றமும் பேணுமப் பத்தரே.

(இ - ள்.) குரவனே-ஆசாரியரே, ஏதும் - எவ்வித, குறிஇலா-அடையாளம் இன்றிய, சிவன் - பரமசிவன் ஆவன், ஹரிய - குருவுக்கு உரித்தா யுள்ள, சத்தியே - மனைவியே, ஒப்பு இலா - சமாநம் இன்றிய, அம்பிகை - அம்பிகையாகும், கருதும் - எண்ணத்தகுந்த, மைந்தரே - புத்திரர்களே, கந்தர் - ஷண்முகக் கடவுளும், விநாயகர் - விக்நேசுவரக் கடவுளும் ஆவர், பெருகு - மிகுந்த, சுற்றமும் - சுற்றத்தார்களே, பேணும் - விரும்பத் தகுந்த, அப்பத்தர் - பரமேசுவரனது பத்தர்கள் ஆவார்கள், (ஏ - ஹ.) ஏ - அசை. (36)

மேய்ம் மொழி.

37. சற்குரு பரசி வன்ற னுயினும் வாசி சாற்றிற்
சற்குரு சிவன்கோ பித்தாற் சயிப்பிக்குஞ் சிவன லென்றுஞ்
சற்குரு கோபந் தன்னைச் சயிப்பிக்க வொண்ணு தத்தாற்
சற்குரு நாதன் பாதந் தப்பிடான் முத்த னன்றே.

(இ - ள்.) சத் குரு - நல்லாசிரியர், பரமசிவன் - பரமசிவமே யாவர், ஆயினும் - (அங்ஙனம்) ஆயினும், வாசி - (இருவருக்கும் உள்ள) வேற்றுமையினை, சாற்றில் - சொல்லமிடத்து, சிவன் - பரமசிவன், கோபித்தால் - கோபிக்கில், சத் குரு - நல்லாசிரியர்

சமிப்பிக்கும்-(அக்கோபத்தினை) நிவர்த்தி செய்விப்பர், சத் குரு-நல்
லாசிரியரது, கோபம்தன்னை - கோபத்தினை, என்றும் - எப்பொழு
தும், சிவனால் - பரமசிவத்தால், சமிப்பிக்க - நிவர்த்திக்க, ஒண்
னாது - முடியாது, அத்தான் - அக்காரணத்தினால், சத்குருநாதன் -
நல்லாசிரியரது, பாதம் - திருவடியினின்றும், தப்பிடான் - நீங்காத
வன், முத்தன் - மோகும் அடைந்தவன் ஆவன், (எ - று.)
தான் “கோபம் தன்னை” என்பதில் தன் அன்று ஏ - அசை. (37)

சோருபாநந்த சித்தி (பிரஹ்ம கீதை 12 - 18)

38. அருவெனு மமலன்ற னருளில னெனினுஞ்சார்
குருபர னருளுண்டே யெனிலொரு குறையுண்டோ
திருவடி தரவந்தார் திருவுள மிலரென்ற
லொருவரு மிலர்கண்ட ருறுதுயர் களைகின்றார்.

(இ - ள்.) அருவு - சூக்ஷ்மம், எனும் - ஆகிய, அமலன் - பரம
சிவனது, அருள் - அநுக்கிரகம், இலன் - (ஒரு சிஷ்யன்) இல்லாதவ
னாக, எனினும் - இருப்பினும், சார் - (சரணாகதியாகப்) பொருந்
திய, குருபரன்-ஞாநாசிரியரது, அருள்-அநுக்கிரகம், உண்டே-இருக்
கும், எனில் - ஆயின், ஒரு குறை-ஒரு குறையும், உண்டோ-இருக்
கின்றதா (இல்லை என்றபடி), திருஅடி - பாத தாமரையினை, தர-
தருதற்கு, வந்தார் - எழுந்தருளி வந்த குரு மூர்த்தியினது, திரு
உளம் - அநுக்கிரகம், இலர் - (ஒருவருக்கு) இல்லாது, என்றால் -
(இருக்கும்) ஆயின், உறு - பொருந்தியிருக்கின்ற, துயர் - துன்பத்
தினை, களைகின்றார் - நிவர்த்திப்பவர், ஒருவரும் - எவரும், இலர் -
இல்லை. (எ - று.) தான் அசை. கண்டார் முன்னிலை அசை.
இது 36-வது சுலோகப் பொருள். (38)

ரிபு கீதை (42-10.)

39. குருபரனே பரமசிவன் பரேசன்னுனே குருபரனா
மாகினுமே யொருகாலத்தி, னிருமலமாம் பரமசிவன் முநி
வுற்றாலு நிகரில்தயா நிதியான குரவன்காப்ப, னருள்

வடிவே திருவுருவா யெழுந்துநின்ற வாசிரிய னென்றேனு
முநிவுற்றானேற், நிரிவிதமா முலகத்துமம்மாணானத் தியக்க
மெலர்ந் தீர்த்தெவருங் காப்பதில்லை.

(இ - ள்.) குருபரனே - ஆசாரியரே, பாமசிவன் - ஈஸ்வர
னார், பரேசன் தானே - ஈஸ்வரனே, குருபரன் ஆம் - ஆசாரியர்
ஆவர், ஆகினும் - (பாஸ்பரம்) பேதம் இன்றியிருப்பினும், ஒரு காலத்
தில் - ஒரு சமயத்தில், நிருமலம் ஆம் - நின்மலனாகிய, பாமசிவன் -
ஈசுவரன், முநிவு - கோபத்தினே, உற்றாலும் - பொருந்தினாலையி
னும், நிகர் இல் - சமாநாகிதமான, தயாநிதியான - தயாநிதியாகிய,
குரவன் - ஆசாரியர், காப்பன் - (நம்மை) ரக்ஷிப்பர், அருள் - ஞான,
வடிவே - சொரூபமே, திரு உருவு ஆய் - திவ்வியமங்கள் மூர்த்த
மாய், எழுந்துநின்ற-எழுந்தருளி வந்த, ஆசிரியன் - ஆசாரியர், என்
றேனும் - எப்போதாயினும், முநிவு - கோபத்தினே, உற்றானேல் -
பொருந்தினாராயின், திரிவிதம் ஆம் - ஸ்வர்க்க மத்திய பாதாளமாகிய,
உலகத்தும் - உலகத்திலும், அம்மாணானே - (குருகோபம் உற்ற) அந்
தச் சிஷ்யனே, தியக்கம் - மயக்கம், எலாம் - யாவும், தீர்த்து - நிவர்த்
தித்து, எவரும் - ஒருவரும், காப்பது - ரக்ஷிப்பது, இல்லை - இல்லை
யாம், (எ - று.) 'பரேசன்றானே' என்பதில் தான் அசை. (39)

ரிபு கீதை (42-9.)

40. தந்தைமுதற் பெந்துவெலா மநந்த தேகந் தரு
வதலா லநாதிபவ பந்தந் தீர்க்கார், சிந்தையினு லாய்ந்திடி
லப் பெந்து வெல்லாஞ் சிறுமைதருஞ் சத்துருவே யாகா
நிற்ப, ரந்தமிலா வருள்வடிவாங் குருவோ வென்று லகண்ட
பர ஞானத்தை யருளா னல்கித், தொந்தமதா மநாதிபவ
பந்த மெல்லாந் துப்பறவே நன்றாகத் துடைத்துக் காப்பன்.

(இ - ள்.) தந்தை - பிதா, முதல் - முதலிய, பெந்து - பந்துக்
கள், எலாம் - யாவரும், அநந்த - எல்லை யின்றிய, தேகம் - சரீரத்
தினே, தருவது - கொடுக்கின்றார்களே, அலால் - அன்றி, அநாதி -
அநேக காலமாகப் பொருந்திய, பவ-சம்சாரத்தினால் உளவாம், பந்தம்-

கட்டினை, தீர்க்கார் - நிவர்த்திக்கமாட்டார்கள், சிந்தையினால்-மனத்தி
னால், ஆய்ந்திடில் - விசாரிக்குமிடத்து, அப்பெந்து - அந்தப் பந்துக்
கள், எல்லாம் - யாவரும், சிறுமை - (ஐநந மாண ரூப) அக்கத்தினை,
தரும் - தருகின்ற, சத்துருவே ஆகாநிற்பர் - சத்துருக்களே யாவார்
கள், அந்தம் இலா - நித்திய, அருள் - ஞாந, வடிவு ஆம் - ஸ்வரூபி
யாகிய, குருவோ - ஆசாரியரோ, என்றால் - எனின், அருளால் -
கருணையினால், அகண்ட - பிரஹ்ம, பாஞ்நத்தை - அபரோக்ஷ
ஞாநத்தினை, நல்கி - (சிவ்யனுக்குக்) கொடுத்து, தொந்தமது ஆம் -
அவந்துவங்கனாகிய, அநாதி - அநாதி (கால), பவ - சம்சார, பந்
தம் - கட்டு, ஏலாம் - யாவையும், துப்பு அறவே - அத்தியந்தம்,
நன்றாக - சேஷம் இன்றி, துடைத்து - நிவர்த்தித்து, காப்பன் -
ரக்ஷிப்பர், (எ - று.)

(40)

சோருபாநந்த சித்தி (பிரஹ்ம கீதை 12-20.)

41. இந்தவி இம்பையு டம்புறு மேது
தந்தையெ னப்புகழ் கின்றிலர் தக்கோர்
அந்தமி லாதவ கண்டமு நம்முட்
டந்தவர் தந்தையெ னச்சமை வுற்றார்.

(இ - ள்.) அந்தம் - நாசம், இலாத - இன்றிய, அகண்டம் -
ஆத்மாவை, நம்முள் - நமக்கு, தந்தவர் - உபதேச வாயிலாய்க்
கொடுத்தவர், தந்தை - குரு, என - என்று, சமைவுற்றார் - கூறப்
படுகின்றார், இந்த - பிரத்தியக்ஷமாக, இம்பை - அக்கத்தினை
(பொருந்தி யுள்ள), உடம்பு - சரீரத்தினை, உறு - பொருந்துதற்கு,
வது - காரணமாக உள்ள, தந்தை - பிதாவை, என - (குரு) என்று,
தக்கோர் - பெரியோர்கள், புகழ்கின்றிலர் - ஆதிப்பதில்லை, (அஷ்
டையஸ்வரியங்கள் கந்தர்வாதிபதம் சார்வபௌமம் மந்திர தந்திராதி
வெளகிக உபாயம் முதலியவற்றைக் கொடுப்பவர் அக்கத்தினைக்
கொடுப்பவர் ஆகலின் குரு வாகார்) (எ - று.)

37-38-39-40 நாலு சுலோகார்த்தம் மூலத்தில் இருக்கிறது. (41)

மேய்ம் மொழி.

42. குருபாதம் பூசி நானும் குருநாமஞ் செபியெய்
போதும், குருபாதம் தியானம் பண்ணு குருகீர்த்தி
தோத்தி ரஞ்செய், குருபாத நினைக்கத் தீரும் குருத்
தோட மல்லாத் தோடம், குருபாதந் தன்மே உண்டோ
குருவின்பேர் சிவனா மன்றே.

(இ - ள்,) குரு - ஆசாரியரானு, பாதம்-திரு அடியினை, நானும்-
திருந்தோலும், பூசி - பூசிப்பாயாக, குரு - ஆசாரியரானு, நாமம் -
நாமத்தினை, எப்போதும் - சதாகாலமும், செபி - செபஞ்செய்வா
யாக, குரு - ஆசாரியரானு, பாதம் - திருஅடியினை, தியானம் - தியா
னம், பண்ணு - செய்வாயாக, குரு - ஆசாரியரானு, கீர்த்தி - பெருமை
யினை, தோத்திரம்செய் - துதிப்பாயாக, குரு - ஆசாரியரானு, பாதம்-
திரு அடியினை, நினைக்க-வ்மரிக்க, குரு - ஆசாரியருக்குச் (செய்த),
தோடம் - தோஷம், அல்லா - அல்லாத, தோடம் - தோஷங்கள்
(யாவும்), தீரும் - நிவர்த்தியாகும், குரு - ஆசாரியரானு, பாதம் -
திரு அடிகளுக்கு, மேல் - உயர்வாக, உண்டோ - (வேறு பொருள்
உலகத்தில்) இருக்கின்றதா (இல்லை என்றபடி), குருவின் - (அத
னால்) ஆசாரியரானு, பேர் - நாமம், சிவன் ஆம் - சிவன் என்று சொல்
லப்படும், (எ - று.) ஏ - தன் அன்று ஏ அசை. (42)

சோருபாநந்த சித்தி (பிரஹ்ம கீதை 12-23)

43. வருபிறப் பறவே வேண்டினான் மறையீ மென்
னுமம் புயத்தினை மலர்த்தற், கிரவியாய் நெஞ்சிற் கிசைந்த
நற் குருவை யாதொரு வழியினு லிறைஞ்சி, யருள்கூந்
திடுதற் காவதே செய்வா னருமறை முடிவெலா மறையும்,
பொருளைநே ராக வுமக்கெனக் கீசன் புகன்றவப் படியிலே
புகன்றேன்.

(இ - ள்.) வரு - (தனது கருமாதீநமாக) வருகின்ற, பிறப்பு -
ஐநந (மரண சம்சாரம்), அற - நீங்க, வேண்டினான் - விருப்புடைய

அதிகாரி, மறை ஈறு-வேதாந்தம், என்னும்-ஆகிய, அம்புயத்தினை -
தாமரைப் புஷ்பத்தினை, மலர்த்தற்கு - விரியச் செய்வதற்கு, இரவி
ஆய் - சூரியன் ஆக, நெஞ்சிற்கு - மனதிற்கு, இசைந்த - பொருந்
திய, நல் - நல்ல, குருவை - ஆசாரியரை, யாது ஒரு வழியினால் -
எப்படியும், இறைஞ்சி - வழிபட்டு, அருள் - கிருபை, சுரந்திடு
தற்கு - அதிகரிப்பதற்கு, ஆவது - ஆவதை, செய்வான் - செய்து
முடிப்பான், அரும் - அரிய, மறைமுடிவு - வேதாந்தங்கள், எலாம் -
யாவும், அறையும் - கூறும், பொருளை - (பிரஹ்ம) வஸ்துவினை,
எனக்கு - எனக்கு, ஈசன் - பாசிவன், புகன்ற - உபதேசித்த, அப்
படியிலே - அவ்வாறே, உமக்கு - உங்கட்கு, நேராக - சாக்ஷாத்தாக,
புகன்றேன் - (யான்) கூறினேன், (எ - று.) ஏ ஆசை.

இது மூலத்தில் 45 - 46 சுலோகங்களின் பொருளாக இருக்
கின்றது. (43)

ரிபு கீதை. (44 - 13.)

44. ஆசிரியன் முன்பாக வகண்டார்த்தத்தை யடை
வாக வறிவுற்ற மாணானந்தத், தேசிகனைத் திரவியமே
முதலிருந்துத் திடமான லோபத்தாற் பூசியானேன்,
மோசநமே யிலாதவனாய்க் கும்பிபாக முதலியதில் வீழ்ந்
திடுவ னாதலாலே, தேசிகனை யாவிபொரு ளாக்கையாலே
திருந்திருமும் பூசிக்க வேண்டுமாணான்,

(இ - ள்.) ஆசிரியன் - குருவின், முன்பு ஆக - சந்நிதானத்தில்,
அகண்ட அர்த்தத்தை - பிரஹ்மப் பொருளை, அடைவு ஆக - (சாஸ்
திரத்திற் கூறிய) முறையாக, அறிவு உற்ற - உணர்ந்த, மாணான் -
சிஷ்யன், அந்த - தனக்குப் பிரஹ்மப் பொருளை உபதேசித்த,
தேசிகனை - 'குருவினை, திரவியம் முதல் - பொருள் முதலியன,
இருந்தும் - இருந்தும், திடம் ஆன - திடம் பொருந்திய, லோபத்
தால் - லோபத்தினால், பூசியானேன் - பூசியாதிருப்பானாகில், மோச
நமே இலாதவன் ஆய் - விடுதலையே யில்லாதவனாய்க், கும்பிபாகம் -
கும்பிபாகம், முதலியதில் - முதலிய (நகரத்)தில், வீழ்ந்திடுவன் -

வீழ்ந்துகிடப்பான், ஆதலால் - அதனால், மாணன் - மாணக்கன்,
தேசிகனை - குருவினை, திரம் திரம் - பிரதிநிதமும், ஆவி பொருள்
ஆக்கையால் - உடற் பொரு ளாவி மூன்றினாலும், பூசிக்க வேண்டும்-
பூசை செய்க, (எ - று.) ஏ ஏ ஏ அசை (44)

சிவ நேறிப் பிரகாசம்.

45. தேசிகரு மாணவர்கள் செய்தியுணர்ந் திடவே
சிறியோரைப் பெரியோர்செய் தொழிலதனிற் செறித்து,
மேசிலராம் பெரியோரை யீநமந் தொழிற்கே யிசைத்து
மடித் தும்வைது மிவ்வாறு செயவுங், கூசியிடா திட்ட
பணி செய்துகுரு பத்தி குறைவிலராய் நம்பினராய்த்
துரோக மின்றி, மாசிலராய் மநவாக்குக் காயத்தாற் குரு
வின் வாக்கியபா லநஞ்செய்யு மதிமானு மாயே.

(இ - ள்.) தேசிகரும் - ஆசாரியரும், மாணவர்கள் - சிஷ்யர்
கள், செய்தி - தன்மையினை, உணர்ந்திட - அறியும்பொருட்டு,
சிறியோரை - சிறியவர்களை, பெரியோர் - மஹான்கள், செய் -
செய்கின்ற, தொழிலதனில் - கைங்கரியங்களில், செறித்தும் -
சேர்ப்பித்தும், ஏசிலர் ஆம்-நிந்தித்தற் கரியவராகிய, பெரியோரை -
பெரியோர்களை, ஈநம் ஆம் - இழிவு ஆகிய, தொழிற்கு - கைங்கரியங்
களில், இசைத்தும்-சேர்ப்பித்தும், அடித்தும் - தாடநஞ் செய்தும்,
வைதும் - நிந்தித்தும், இவ்வாறு - இம் முறையாக, செயவும் - செய்
தும், கூசியிடாது - (மநத்தின்கண்) சங்கோசத்தினை அடையாது,
இட்ட - (ஆசாரியர்) ஏற்படுத்திய, பணி - கைங்கரியத்தினை,
செய்து - இயற்றி, குரு - ஆசாரிய, பத்தி - பக்தி, குறைவிலர் ஆய்-
குறையாதவர்களாய், நம்பினர் ஆய் - விசுவாசம் உடையவர்களாய்,
துரோகம் - (குருத்)துரோகம், இன்றி - இல்லாதவர்களாய், மாசு
இலர் ஆய் - குற்றம் இன்றியவர்களாய், மந வாக்கு காயத்தால் - மநம்
வாக்கு காயம் என்னும் முக்கரணங்களினாலும், குருவின் - ஆசாரி
யாது, வாக்கிய - வாக்கியத்தினை, பாலநம் - (பரி)பாலநம், செய்யும்-
செய்கின்ற, மதிமானும் ஆய் - புத்தியுடையவனாக (இருந்து குரு

கிருபையினால் (பிரஹ்மப் பிராப்தியாகக் கடவன்,) எ - று.)
 ஏ-ஏ-ஏ- அசை. (45)

அருட் பிரகாசம்.

46. குருபா லுக்கவ னெஞ்சகம் போலறு கூலத்த
 னாய்க். கரசா னுதியி னேவல்செய் தேதிநங் கட்கிமைபோ,
 லுரியம னைமதலியா வையுங்காத் துண்மையர் யொருதற்,
 பரயிவ னேயெனக் காண்பான்சற் சீடன்ப கர்ந்திடினே.

(இ - ள்.) குருபாஸுக்கு - ஆசாரியருக்கு, அவன் - ஆசாரிய
 ரது, நெஞ்சகம் - மனம், போல் - போல, அநுகூலத்தன் ஆய் - அநு
 கூலம் உடையவனாய். கரசாண ஆதியின்-அஸ்த பாதாதி அவயவங்
 களினால், ஏவல் - பணிகளை, திநம் - நாடோறும், செய்து - இயற்றி,
 கட்கு - நேத்திரத்திற்கு, இமை - இமை, போல் - போல, உரிய -
 (ஆசாரியருக்கு) உரித்தாய் உள்ள, மனை - வீடு, முதல் - முதலிய,
 யாவையும் - யாவற்றினையும், காத்து - (தன் சொத்தைப் போல)
 ரக்ஷித்து, உண்மை ஆய் - யதார்த்தமாக, ஒரு - ஒப்பற்ற, தத் பரம் -
 அந்தப் பிரஹ்மமே, இவனே - இந்த ஆசாரியன், என - என்று,
 பகர்ந்திடின் - சொல்லுமிடத்து, சத் சீடன்-நன் மாணாக்கன், காண்
 பான் - உணர்வன், (எ - று.) ஏ அசை. (46)

அருட் பிரகாசம்.

47. தேசிகன் பாற்பந் பலதீக் குணங்கள் செறி
 யினுநம், பாசப்பி ராந்திக்கி வைதோற் றியவிறை பாலிலை
 யென், ருசறு பத்தியி னோர்ந்தெவ் விதத்து மவனருளைத்,
 தேசங்கு லவவ ளார்ப்போன்சற் சீடன்றெ ரிந்திடினே.

(இ - ள்.) தேசிகன்பால் - ஆசாரியரிடத்து, பல் பல - அநேக,
 தீ - கெட்ட, குணங்கள் - குணங்கள், செறியினும் - பொருந்தி
 யிருப்பினும், நம் - நம் முடைய, பாசப் பிராந்திக்கு - அறியாமை
 யோடு கூடிச் சலிக்கின்ற மனதிற்கு, இவை-இக் குற்றங்கள், தோற்

றிய - தோற்றின, இறைபால் - ஆசாரியரிடத்து, இலை - (இக் குற்
றங்கள்) இல்லை, என்று-என, ஆசு அறு - குற்றம் அற்ற, பத்தியின் -
பத்தியினால், ஓர்ந்து - உணர்ந்து, எவ்விதத்தும் - எவ்வாற்றாலும்,
அவன் - ஆசாரியரது, அருளே - கருணையினை, தேசம் - ஊர்கடோ
றும், குலவ - வினங்கும்படியாக, தெரிந்திதன்-விசாரிக்குமிடத்து,
சத் சீடன்-நல்ல மாணாக்கன், வளர்ப்போன்-விருத்திக்குக் கொண்டு
வருவான், (எ - று.) ஏ அசை.

(47)

அருட் பிரகாசம்.

48. விடையேறி யீசன் வரின்மூட நும்மவன் வேண்
டியதைப், படிமீத னிப்பர்கு ருவேசி வமெனப் பாவனை
முற், துடையார்க டத்த முடலாவி யீந்திறை யுண்மை
பெறத், தடையாது ளவிங்கு ளதேல பக்குவர் தாமவரே.

(இ - ள்.) ஈசன் - பரமசிவன், விடை ஏறி-ரிஷபவாஹந ரூட
ராய், வரின்-வருவாராயின், மூடரும் - அறிவிலியும் கூட, அவன் -
பரமசிவன், வேண்டியதை - விரும்பியவற்றை, படிமீது - பூமியின்
கண், அளிப்பர் - கொடுப்பார்கள், குருவே-(அங்ஙனமாயின்) ஆசாரி
யரே, சிவம் - சிவ ஸ்வரூபமாம், என-என்னும், பாவனை முற்று
உடையார்கள் - பூரண பாவனை யுடையவர்கள், தத் தம்-தமது தமது,
உடல் ஆவி-உடல்(பொருள்) ஆவிகளை, ஈந்து - கொடுத்து, இறை -
பிரஹ்ம, உண்மை - சாக்ஷாத்காரத்தினை, பெற - அடைய, தடை -
விக்கிரமம், யாது உள - என்னை இருக்கின்றது (ஒன்றும் இன்று
என்றபடி), உளதேல் - தடை இருக்குமாயின், அவர் - அம்மாணாக்
கர், அபக்குவர்தாம் - பக்குவம் - அற்றவரே-யாவர், (எ - று.)
இங்கு ஏஅசை.

(48)

ஒழிவி. லோகேக்கம்.

49. உடற்குயிர்போற் கட்கிமைபோ லாசினா லொ
த்து, விடிற்புலிதீப் பரம்பினில்வீழ் வார்க்காஞ் - சுடர்ச்
சுடினும், வாழைக்கா காவேதி மட்கலத்திற் காகாவா,
தேழைக்கா காத திது.

(இ - ள்.) உடற்கு - உடம்பை, உயிர் - உயிர், போல் - (அபி
மாநித்தல்) போலும், கட்கு - கண்ணை, இமை - இமையானது,
போல் - (காத்தல்) போலும், ஊசி - ஊசி (சென்ற இடந் தோறும்),
நூல் - சரடு, ஒத்து - (பின் சேறல்) போலும் (ஞாநாசாரிய
ரைப் பிரியாது நின்று அவர் திருமேனியை அபிமாநித்தும் பாதுகாத்
தும் அவர் திருவுள்ளக் குறிப்பின்படியே சென்றும் வழிபட்டு),
புலி-(அவர் பார்த்து) புலி, தீ-தீ, பாம்பினில்-பாம்பாதிகளில், விடின -
செலுத்தினும், வீழ்வார்க்கு - (பின்னிடையாது அவை மேல்) விழும்
அதிபக்குவர்க்கே, ஆம் - (இந்நூல்) கொடுக்க லாகும், சுடர்-(மிசுந்த)
அக்கினியால், சுடினும்-சுடினும்,வாழைக்கு-வாழைத்தண்டை, ஆகா -
(சுடக்)கூடாத வாறு போலும், வேதி - (பரிசுந)வேதி, மட்கலத்
துக்கு - மட்கலத்திற் பரிசித்து, ஆகா - (பொன்னாக்கக்) கூடாத,
ஆறு - ஆறு போலும், ஏழைக்கு - (அங்ஙனம் ஆசாரியரை வழிபட
மாட்டாத) அபக்குவர்க்கு, இது - இந்நூல் (கொடுப்பினும்), ஆகா
த்து - அநுபவம் சித்தியாது, (எ - று.) (49)

வாசிட்டம் (நிருவாணப் பிரகாணம்-தேவ பூசை கதை.)

50. ஆசான் மொழியா னூற்பொருளா லன்றிப்
பெறவு மரிதாகுந், தேசார் குருநூன் மாணாக்கன் சிறக்க
விம்மூ வருங்கூடிற், பாசா தீதப் பாமெய்தும் பன்னா
ணீங்கா விக்கூட்ட, மேசா வுணர்வைத் தரும்பகற்போ
தெல்லாத் தொழிலுந் தருவதுபோல்.

(இ - ள்.) ஆசான் - குரு, மொழியால் - உபதேசத்தானும்,
நூல் பொருளால் - சாஸ்த்ரார்த்தத்தானும் அன்றி - , - , பெறவும் -
(ஆத்மாவினை) உடைதல், அரிது ஆகும் - முடியாததாம், தேச ஆர்
குரு - ஞாநாசாரியர், நூல் - (சாஸ்த்ரார்த்தம்), மாணாக்கன்-சிஷ்யர்,
இம் மூவரும்-(என்னும்) இம் மூவரும், சிறக்க - நன்கு, கூடில் -
சேர்ந்திருக்கில், பாச ஆதித பரம் - மாயாதீதப் பிரஹ்மத்தினை, எய்
தும் - அடையும்படியான, நீங்கா - இடையீடின்றிய, பல் நாள் -
நீணாள், இக் கூட்டம்-சேர்க்கையினால், பகல் போது - பகல் காலம்,

எல்லாத் தொழிலும் - ஜநாசாரங்களை, தருவது - செய்வது, போல்-
போல, எசா - குற்ற மற்ற, உணர்வை - (ஆத்ம)ஞானம், தரும் -
உண்டாம், (எ - று.)

(50)

மாநகர உபநிர்வாகியாக செயல்பட்ட

வி-நா-உ-தா நஷ-ய-கெ-த ।

வனத் தம் பெரமலகெதவ
வ
த

வெள்துறாப் பஞ்சாஸிதி ||

11/15/01

(இ-ள்.) குரு உபதேசத்தானும் சாஸ்திரார்த்தத்தானும் அன்றி
ஆத்மா அறியப்பட மாட்டாது. இவற்றின் சேர்க்கையே தனது
ஆத்ம ஞானத்தினைப் பிரகாசிப்பதாம்.

உதாரணமாக அண்ணா அபிவிருத்தி அமைதி

விரைவாக உதயம்

சுமநீவ ஜநா உரஸ்

சுக்ரோஸ் புவதகெத ||

11/5 6811

“குரு சாஸ்திரார்த்த சிஷ்யர்களின் நீண்ட காலச் சேர்க்கை யினால் பகலில் லோக வியவகாரம் போல் ஆத்ம ஞானம் பிரவர்த்திக்கின்றது.” என்று இதன் மூலத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (31)

சீடாசாரம் மூலமும்

பால போதினி என்னும் உரையும்
முற்றப் பெற்றன.

